

பூங்காவளம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

திருமதி. பவானி தேவதாஸ்

பூங்காவளம் இலக்கிய வட்டம்

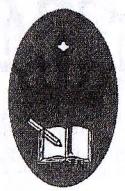
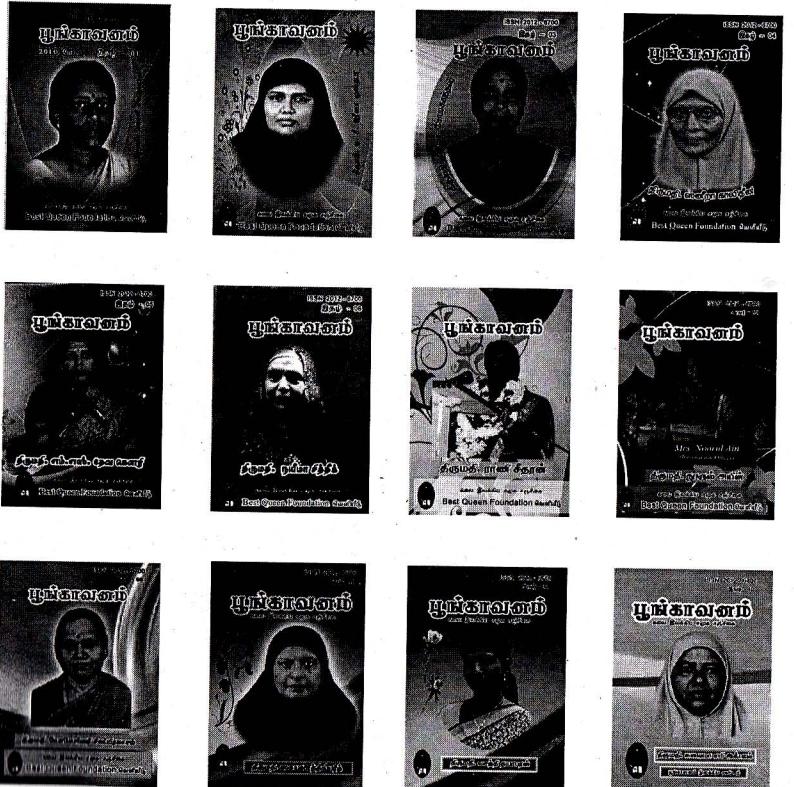

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.
Tel : 011 2441810, 2345280; 2441809
Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453
E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

பூங்காவனம்

தோற்றும் - 2010 மே 30
இதழ் 13 - 2013 ஜூன்
ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்
ரிம்ஸா மஹாமத்
துணை ஆசிரியர்கள்
எச்.எப். ரிஸ்னா
டப்ஸியு.எம். வஸீர்
ஆலோசகர்
ஏ.கி. ஐரோ முஸ்தபா
வங்கித் தொடர்புகளுக்கு
Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F. Rimza,
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத் திற்கு காசை
வைப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை
அனுப்ப வேண்டும். காசை
கட்டளையாயின் (M.F. Rimza -
Dehiwala Post Office) என்று
குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும்
அனுப்ப வேண்டும். காசோலையாயின்
குறுக்குக் கோடு இடப்படாத
காசோலையை M.F. Rimza எனக்
குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனிப்பிரதி	- 100/-
தபால் மூலம்	- 140/-
ஆண்டுசூ சந்தா	- 600/-

தொடர்புகளுக்கு

"Poongavanam"
21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-
poongavanam100@gmail.com

Website:-
www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-
0094 (0) 77 5009 222
0094 (0) 71 9200 580

புதிய ஆக்கங்களும்,
இச்சஞ்சிகை பற்றிய
விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நால் விமர்சனத்துக்கு
அனுப்பவர்கள்
நாவில் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வைப்படுத்த
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

பூங்காவனி ஒரு நிமிடமில்

அனைவரினதும் வாழ்வின் ஓளி விளக்காவதில் தாயும், தந்தையும் சம பங்காளிகள். எனவேதான் தந்தையர் தினம் பற்றி இன்று பேச முனைகிறோம்.

'தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை. தந்தை சொல் மிகக் மந்திரிமில்லை' என்ற கூற்று நம் அனைவரினதும் மனதில் பதிந்தவொன்று. எனினும் அன்றைய காலத்திலும் சரி, இன்றைய காலத்திலும் சரி. தாய்க்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தில் பாதியளவாவது தந்தைக்கு கிடைக்கிறதா என்ற கேள்வி சிந்திக்க வேண்டியதாகும்.

அன்னையின் அன்பும், அரவணைப்பும் எப்படி ஒரு பிள்ளையை நல்லவனாக்குகிறதோ அதே அளவு சம பங்கை தந்தையின் கண்டிப்பும், அசைந்து கொடுக்கா தன்மையும் பெற்றுக்கொள்கிறது. அன்பை மாத்திரமே பெற்று கண்டிப்பு இல்லாமல் வளரும் குழந்தையின் நடவடிக்கைகள் எதிர்மறையான திசையை நோக்கி நகரக் கூடிய சாத்தியங்களே அதிகம்.

ஜான் மாதம் முன்றாவது ஞாயிற்றுக்கிழமை தந்தையர் தினமாக கருதப்படுகிறது. வில்லியம் ஜாக்சன் ஸ்மார்ட் என்பவர் தனது மனைவி இறந்த பிறகு, தனது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை பற்றி மாத்திரமே அக்கறை கொண்டிருந்தார். அதனால் மறுமணம் செய்துகொள்ளாமல் தன் வாலிப்பதை தனது பிள்ளைகளுக்காக கழித்த தியாக மனம் படைத்தவரிக்க அவர் கணிக்கப்பட்டார். தமக்காக வாழ்ந்த தமது தந்தையை கெளரவிக்க என்னினார் வில்லியம் ஜாக்சன் ஸ்மார்ட் உடைய புதல்வியான ஸோனோரா ஸ்மார்ட் டோட் என்ற பெண். அதன் விலைவாக காலவோட்ட நகர்விலே தந்தையர் தினம் ஜான் மாதம் கொண்டாடப்பட்டு வருவதை அறியமுடிகிறது.

குடும்பம் என்னும் கட்டிடம் நிலைக இருப்பதற்கு தந்தை எனும் தானே மிகப் பிரதானமாகும். ஒரு பிள்ளையின் கல்வி, போர்ணாதாரம், வாழ்க்கைத்துறம் போன்ற முக்கிய விடயங்களில் தந்தையின் பங்களிப்பை மறுத்துவிட முடியாது.

எனவே எமக்கு விலைமதிக்க முடியாத சொத்தாக கிடைத்திருக்கும் தாயையும், தந்தையையும் மிகவும் மதித்து சந்தோசப்படுத்த இறைவன் அருள் புரியவேண்டும்.

இன்னுமொரு விடயத்தை கட்டாயமாக குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதாவது ஒரு வருட சந்தாவை செலுத்திவிட்டு, அல்லது குறித்த சஞ்சிகைகளுக்கான பணத்தை மட்டும் அனுப்பிவிட்டு தொடர்ந்தும் பூங்காவனத்தை எதிர்பார்க்கும் சில வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயுள் சந்தா செலுத்தி விட்டதான் என்னத்தில் அவர்கள் பூங்காவனம் இதழ் தொடர்ந்தும் தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். பூங்காவனம் இதழுக்கு சந்தா செலுத்தியவர்களுக்கு காலக் கிரமத்தில் சஞ்சிகை தவறாது அனுப்பி வைக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே. எனவே சந்தா செலுத்தியவர்கள் தமது சந்தா முடிவடைந்ததும் தயவு செய்து சந்தாவை மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறோம்!!!

- ஆசிரியர்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

பூங்காவனிலிருந்து வே

நேர்காணல்

திருமதி. பவானி தேவதாஸ்

கவிதைகள்

எஸ். பாயிஸா அலி
வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்
ஜௌமானா ஜௌனெட்
பி.ரி. அஸீஸ்
ஏ. பாரிஸ்
எம்.எஸ்.எம். சப்ரி
நாபி எஸ். மப்ராஸ்
மருதூர் ஜமால்தீன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
த. சிவசுப்பிரமணியம்

நூல் மதிப்புரை

ரிம்ஸா முஹம்மத்
ஆ. இரத்தினவேலோன்

வாசகர் கடிதம்

எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்
கலைவாதி கலீஸ்
குசை எட்வேட்
சானாஸ் பர்வீன்

நூலகப்பூங்கா

நேர்காலை

திருமதி பவானி தேவதாஸ்

சந்திப்பு :-
ரிம்ஸா முஹம்மத், எச்.எப். ரிஸ்னா

உங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தை (பிறப்பிடம், குடும்பப் பின்னணி உட்பட) எமது வாசகர்களுக்காக கூறுங்கள்?

நான் பிறந்தது, வளர்ந்தது எல்லாமே கண்டு நகரில்தான். படித்தது கண்டு நல்லாயன் கல்லூரியில். எனது தகப்பனார் புகையிரத நிலைய பிரதம அதிபராகப் பணியாற்றியவர். எனது தாயாரின் ஊர் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள திருவாடானை. தகப்பனாரின் தகப்பன் சிவகங்கையில் இருந்து இலங்கை வந்தவர். பெற்றோரின் தகப்பனார்கள் பெரிய கங்காணிகளாக இருந்தவர்கள். படிப்பறிவற்ற இருதரப்பு தாந்தாமாரும் தம் பிள்ளைகளை அக்காலத்திலேயே ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வியைக் கற்க வைத்திருந்தமை வியப்பான உண்மை.

உயிரியல் பிரிவில் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிட்டாததில் நான் விஞ்ஞான ஆசிரியையானேன். கலைப்பிரிவில் பட்டத்தையும், பட்டப் பின் படிப்பையும் தொடர்ந்து பூரணப்படுத்தினேன். எனது கணவர் கந்தப்பளை சிமிர்னா ஆலயத்தின் தலைமைப் போதகர். ஸிந்து கண்யா என்பது என் அன்பு, ஆசை, ஆஸ்தி அனைத்துக்கும் சொந்தமான என் ஒரே மகள்.

நீங்கள் இலக்கியத்தில் நுழைந்த முதல் தருணம் பற்றி?

2003 ஆம் ஆண்டு 83 இனக்கலவரம் முடிந்த இருபதாவது ஆண்டு. சிங்களவர்கள் தமிழர்களுக்கு செய்த கோர அட்டுழியங்களை எல்லாரும் மறுப்பு எழுதி, பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கு தெரிந்த ஒரு சிங்கள இளம் பெண், தான் பணியாற்றிய வட்டுலத்தைச் சார்ந்த ஒரு குடும்பத்தாரின் உடமைகளைக் காப்பற்ற முயன்றாள். முடியாமல் போனதில் புகைவண்டி முன்னே பாய்ந்து உயிரையே விட்டு விட்டாள். வெறும் 17 வயதுப் பெண். கள்ளமே இல்லாத அந்த சிங்கள யுவதியின் தியாகத்தை எழுதுவது என் கடமை என எண்ணினேன். பிரசரமாகும் என ஏதிர்பார்க்கவில்லை. சிங்களவர்களின் கெட்டதையே எல்லாரும் பேசும் போது, இல்லை தமிழர்கள் பொருட்டு தம் உயிரையும் கொடுக்கும் அளவு சிங்களவர்களில் நல்லவர்கள் உண்டு என நான் கண்ட விடயத்தை எழுதத் துணிந்தேன். ‘நீத்தா’ என்ற அப்பெண்ணை இட்டு நினைவில் நீங்காதவள் என்ற தலைப்பில் உண்மைச் சம்பவத்தை எழுதினேன். வீரகேசரியில் திருமதி. ரேணுகா பிரபாகரன் அதை

கலை இலக்கிய சமூக சங்கிகை

பிரசரித்தது முதல் பவானி என்ற மூன்று எழுத்துப் பெயரும் சின்னதாக, மிகச் சின்னதாக எழுத்துத் துறையில் மின்ன ஆரம்பித்தது.

இலக்கிய வாழ்வில் உங்களின் ஆரம்ப காலம் வெற்றிகரமானதாக இருந்ததா?

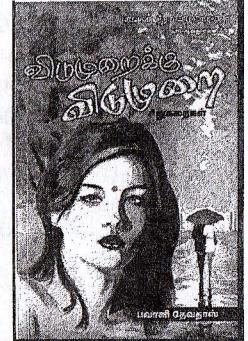
இல்லவே இல்லை. என் எழுத்துக்கள் எவையுமே அச்சாகிடவே இல்லை. 87 ஆம் ஆண்டளவில் அல்பிரட் கிருஷ்ணப் பிள்ளையைப் பற்றி ‘கிறிஸ்தவ கம்பர்’ என எழுதிய ஆக்கம் ஒன்று ‘சிந்தாமணி’ பத்திரிகையில் புகைப்படத்துடன் பிரசரமானது. அவ்வளவேதான். ஏன் என் ஆக்கங்கள் பிரசரமாவதே இல்லை என எனக்கும் புரியவே இல்லை. சில ஆக்கங்களை வாசிக்கையில் ‘இதைவிட நன்றாகத் தானே எழுதுகிறோம்’ என சுய பச்சாதாபமும் தோன்றும். காலஞ்சென்ற ரூபராணி ஜோசப் அவர்கள் சாகித்திய விருதுகள், உட்பட பல உயரிய பட்டங்களை, எழுத்து, பேச்சு, கவிதை என்பவற்றுக்காக ஈட்டியவர். அவர் என் குரு. அவர் என்னைக் காணும் போதெல்லாம் ‘எழுதும், எழுதும் நீர் பாடசாலைக் காலங்களிலும் எழுதியவர்தானே’ என ஊக்குவித்தார். ‘எதுவுமே பிரசரமாகவில்லையே’ என நான் நொந்து சொன்னேன். ‘அப்படி சொல்லாதேயும். அறிஞர் அண்ணாவைப் பாரும்’ என புள்ளி விபரங்கள் வழங்கி வழிப்படுத்தினார்.

என் இப்போதும்கூட வீரகேசரியைத் தவிர வேறேதிலுமே என் சிறுக்கைகள் வெளிவராதது வருத்தம்தான்.

நீங்கள் எழுத்துலகில் செய்த பணிகள் பற்றி குறிப்பிடுவீரகளா?

இலங்கை வேதாகமக் கல்லூரி பேராதனை, சில ஆங்கில புத்தகங்களை தமிழாக்கம் செய்யும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். விஞ்ஞான ஆசிரியை என்பதால் விவசாய காடாக்கம், எச்.ஐ.வி என்பவற்றை மிகவும் ஆர்வமாக செயலாற்ற முடிந்தது.

விக்வாசிகளுக்கு வழிகாட்டி, சமாதான உருவாக்கம் போன்ற சமய சார்பான நால்களையும் மொழிபெயர்த்து உள்ளேன். முரண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் பெண்கள் என்ற புத்தகம், என் மொழி பெயர்ப்பில் என்னை மிகவும் பாதித்த நூல். சிங்கள மின்னிப் பெண்மணி ஒருவர் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு பெண்களுக்காக பரிந்து எழுதி இருந்தார். தானியேல் என்பது இலங்கையில் பொருள் கிறிஸ்தவ ஊழியரின் நூல். இவற்றை தமிழில் மொழியாக்கம் செய்திட தேவன் என்னைத் தெரிந்து கொண்டதற்காக தாழ்மையுடன் நன்றி சொல்கிறேன். குறிப்பிட்டு சொல்லும் அளவுக்கு வேறு பணிகள் எழுத்தளவில் ஆர்வவில்லை.

கலை இலக்கிய சமூக சங்கிகை

கண்டுகொள்ளும் போது ‘அச்சச்சோ! பாவமே!’ என மனம் தயவு பண்ணும். அதைச் சுட்டிக் காட்டி மற்றவர்களை நெகிழ்வாக்கி உணரச் செய்ய வேண்டும்.

உதாரணமாக நான் அறிந்த ஒரு பெண்மணி, எல்லாருமே அவரிடம் கணிசமான உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டே, ‘பிழையானவள்’ என அவள் இல்லாத இடத்தில் தூற்றுவார்கள். ஒரு வெசாக் தினம் அவள் குடியிருந்த தெருவில் நான் நடந்துபோன போது அவள் தன் பலகை வீட்டில் இருந்துகொண்டு படைத்தவறிடம் கண்ணிருடன் வாய்விட்டு மன்றாடும் சத்தம் பாதைக்கே கேட்டது. பலரும் காணத் தவறிய அவள் பக்தியை என் எழுத்து மூலம் பறைசாற்றிச் சொல்ல வேண்டும். ரசனைக் காக மிகைப்படுத்தவும் கூடாது. குறைத்திடவும் கூடாது. ஏனெனில் என் எழுத்துக்கள் நிஜ நபர்கள். நன்வு சம்பவங்கள்.

சிறுக்கைத்தகளினுடாக சமூகத்துக்கு நீங்கள் சொல்ல விளைவது என்ன?

சமூகம் எனக்கு சொன்னவற்றை, தந்தவற்றை நான் அப்படியே எழுத்தாக்குகிறேன். சமூகத்துக்கு சொல்லும் அளவுக்கு எனக்கு ஆற்றல், சக்தி கிடையாது. வாழ்க்கை எனக்கு தந்த நோவுகள், அந்த வலிகளின் ஊடாகவும் நான் ரசித்தவைகள், இழப்புகள், இழப்புகளிலும் சில பூரணத்துவங்கள்... இப்படி பழக்கமாகிவிட்டது. யுத்தம் - வடக்கில், கிழக்கில் விதவைகள் எனும் போது, மூமாம் இங்கேயும் பாருங்கள் சிங்கள விதவைகள்... என காட்ட முயல்கிறேன். பெற்றவள் புகைப்படத்தை காட்டியபடி ‘கண்டு பிடித்துத் தாருங்கள்’ என கதறுகையிலும், அமுதுகொண்டே ‘காணியை உங்களுக்கே விற்கிறோம். ராணுவத்திற்குப் போய் இறந்து போன எம் இரண்டு மகன்மாரின் கல்லறைகளை மட்டும் தயவு செய்து இடித்து விடாதீர்கள். அதற்காக காணிக்கு உரிய பணத்தை கணிசமாக குறைக்கவும் தயார்’ என காது கேளாத தகப்பனும், தளர்ந்த தாயும் நம் பகுதியில் மன்றாட்டமாக கெஞ்சுகையிலும் அதை எழுத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்றே எண்ணுகிறேன்.

இன்றைய புதிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளின் தரம் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

புதிய எழுத்தாளர்களில் ஒரு சிலர் அசர வைக்கிறார்கள். நன்றாக இருக்கிறது என வியந்து சிலாகிக்க வைத்து, அவர்களது பெயரைப் பதிய வைக்கிறார்கள். பலர் அயரச் செய்கிறார்கள். மொழி வளம் இல்லை. அதைத் தாவையே அயரப்பது போல புதிய கற்பணைத் திறுன் ஏதுமின்றி... ‘எப்படி இவை பிரசரமாகின்றன?’ என வியப்பாக இருக்கும்.

நீங்கள் எவ்வகையான கருக்களை கையாண்டு சிறுக்கைத்தகளை எழுதுகின்றீர்கள்?

உண்மை சம்பவங்கள்தான் என் கருக்கள். சிறு வயது முதலே டயறி எழுதும் பழக்கம் எனக்கு இருந்தது. மனம் விட்டுப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்கு வாய்த்தது இல்லை. அப்படி சொன்னவை கேட்பவர்களால் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கிய அனுபவங்களே நேர்ந்தன. எனவே என்னை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என் பக்கம், பக்கமாக என் உணர்வுகளை எழுதினேன். ஜெயகாந்தன் கதைகள் அவர் மீது பயம் கலந்த மரியாதையை எனக்கு ஏற்படுத்திற்று. வித்தியாசமான நடை முறை சம்பவங்களை எனக்குள் வாங்கிக்கொள்ளவும் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தவும் முடிந்தது. கற்பணை பண்ணிக்கொண்டு சிரமப்படவே தேவையில்லை. சுற்றிலும் நம் முன்னே நடமாடும் சகலரும், நிகழும் சகலதும் கதைகளில் கருக்கள்தான்.

இலக்கிய படைப்புகளுக்கு கிடைக்கின்ற விமர்சனங்கள், விருதுகள் பற்றிய உங்கள் பார்வை என்ன?

என் அளவில் என் சிறுக்கைத்தகளுக்கோ, என் புத்தகத்துக்கோ பிரசரமான எந்த ஒரு வேளையிலும் விமர்சனம் கிட்டவில்லை. எதை தவிர்த்திருக்கலாம் எவ்வறை சேர்த்திருக்கலாம் என்னுடைய எழுத்துகளின் (பிளஸ்) என்ன? - (மைனஸ்) என்ன? என்னெல்லாம் யாரவது ஆக்கப்புவமாக சொல்ல மாட்டார்களா என்று ஏக்கமாக உணர்வது உண்டு. விருதுகள் எனும்போது சிலரின் பெயர்கள் மனமாகும் அளவு மறுபடி, மறுபடி இடம் பெறுகிறது என எண்ணும் படியாக உள்ளது.

சில இலக்கிய அமைப்புக்கள் வசதி குறைந்தவர் களின் நூல் களை பிரசரித்து வருகின்றன. இவ்வாறு பிரசரமாகும் நூல் களின் வடிவமைப்பு, தரம் பற்றிய என்ன சொல்வீர்கள்?

என் ‘விடுமுறைக்கு விடுமுறை’ சிறு கதைகளின் தொகுப்பு ‘புரவலர் புத்தகப் புங்கா’வினரால் பிரசரிக்கப்பட்டது. நூல் அமைப்பு, வடிவம், தரம் வெகு நேர்த்தி என்றே எல்லாரும் புகழ்ந்தார்கள். சிலரேப்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

பொறுமை கொள்ளச் செய்யும் அளவிற்கு அமைந்திருந்தது. வேறு பிரசர் நூல் அமைப்பு பற்றி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்பதுதான் உண்மை.

அவ்வாறு இலக்கிய அமைப்புகளினாடாக புத்தகம் வெளியிட்டதையுடுத்து நீங்கள் இதுவரை இன்னொரு நூலை சுயமாக வெளியிடக்கூடிய நிலைப்பாடு நிலவுகிறதா?

முற்றாகவே இல்லை. யாருமே புத்தகங்களை விலை கொடுத்து வாங்கி, வாசிக்க முன் வருவது இல்லை. கதைகள் வாசிக்கும் ஆர்வமும் மிகவும் குறைந்து போய்விட்டது. ஆசிரியர்கள், கல்வி அதிகாரிகள் என்ற மட்டத்தில்கூட என் புத்தகத்தை பணம் கொடுத்து வாங்கியது திலகலோஜினின் எனகிற ஒரே ஒரு ஆசிரியைதான். அதே போன்று ஆலயத்தில் போதகர்கள், விகாசிகள் என்ற தோதாவில் ஒரே ஒரு இளம் பெண், கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் கருத்தரங்கு ஒன்றின் போது வாங்கிக் கொண்டாள். எல்லோரும் இலவசமாக வாங்கிக் கொள்ளவே தீர்பார்க்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் வாசித்துவிட்டு திருப்பித் தந்து விடுகிறார்கள். அடுத்த வெளியிட்டுக்கு பணம் எங்கே கிடைக்கிறது?

விடுமுறைக்கு விடுமுறை என்ற சிறுகதை நூலை வெளியிட்டதையுடுத்து நீங்கள் இதுவரை இன்னொரு நூலை வெளியிடாமைக்கு காரணம் என்ன?

நூல் வெளியிட்டுக்கு மறு மாதமே நான் ‘ஸ்டோரோக்கால்’ பாதிக்கப்பட்டு பிழைக்க மாட்டேன் என்கிற அடைமொழியுடன் மருத்துவ மனையில் அனுமதி பெற்றேன். இது கண் முற்றாக ‘பார்க்க மாட்டேன்’ என முடிக்கொண்டது. காது மடலை எட்டிப் பிடித்திட உதட்டுக் கோணல் முயன்றது. எல்லாருமே அதிசயிக்கும்படி நான் நம்பி நமஸ்கரிக்கிற தேவன் மீன்வத்ரங்கு உதவினார். வகை, வகையாய் மருத்துவ பரிசோதனைகளும், வித விதமான வில்லைகளும்... எனப் பேராடும்போது நிரம்ப கஷ்டம், மனதுள்ளும் வெளியிலும். என் ஒரே பெண்ணை அடுத்த ஸ்டோரோக்குக்கு முன் ஒழுங்குபடுத்தியாக வேண்டிய நிரப்பந்தம், கண்டி வீட்டை வாங்கிடும் தேவை, பெண்ணின் திருமணம் என நடுத்தரமான ஒரு நோயாளி ஆசிரியையின் சாதனைகள் ஆகின. வீரகேசரியில் வெளியான பல கதைகள் அடுத்த புத்தக வெளியிட்டுக்கு தாராளமாகவே இருக்கின்றன. காத்தர் தம் சித்தப்படி, திட்டத்தின்படி வழி நடத்துவார்.

இலக்கிய உலகில் உங்களுக்கு மறக்க இயலாத சம்பவமாக எதைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

‘மலையக தமிழ் பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் தேவை’ என்ற பத்திரிகை விளம்பரம் ஒன்றைக் கண்டேன். வீரகேசரியில் வெளியான

கலை இலக்கிய சமூக துறைகளை

பத்திரிகை சேமிப்பில் இருந்து எனது சிறுகதைகளை அப்படியே அனுப்பி வைத்தேன். தமிழ் நாட்டில் நடந்த தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் நம் நாட்டு பிரபல எழுத்தாளர் தம் ஆய்வுக்கு அவற்றை பயன்படுத்திக் கொண்டதாக கண்டியிலுள்ள அவர் நண்பர் மூலம் கேள்விப்பட்டேன். நம் எழுத்து அப்படியெல்லாம் கூட பயன்படுகிறதே என்பதில் மகிழ்ச்சி. ஆனாலும் என்ன ஏது எப்படி என எதுவுமே தெரியாமலே போய்விட்டமை மிகவும் வேதனை.

கனகசெந்தி கதா விருது கிடைத்த கதைகளை எல்லாம் தொகுத்து மீரா பதிப்பகத்தார் ஒரு புத்தகமாக வெளியிடப் போவதாகச் சொல்லி ‘என் இனிய தோழனே’ கதையை பிரசரிக்க அனுமதி கேட்டிருந்தார்கள். என் எழுத்தை புத்தகத்தில் காண ஒரு வாய்ப்பு என வழக்கமோல் ஆண்டவருக்கு நன்றி சொன்னேன். பிறகு எந்த தகவலும் இல்லை பிற்பாடு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என் வகுப்பு மாணவன், தான் ஒரு கண்காட்சிக்குப் போயிருந்தபோது என் புகைப்படம் பிரசரிக்கப்பட்டிருந்ததால் அந்தப் புத்தகத்தைத் தன் பணத்தில் வாங்கிக் கொண்டு வந்து காட்டினான். என் கதை உள்ளே இடம் பெற்றிருந்தது.

பத்திரிகையில் விருது விபரத்தோடு சரி. கதைக்கும் பிற்பாடு அந்த புத்தகத்துக்கும்கூட விருது வழங்கப்பட்டதாக தகவல்கள் அறிந்தேன். விருதுகளை விடுங்கள். ஆகக் கடைசியாக ஒரு புத்தகப் பிரதியையாவது எனக்கு அனுப்பியிருக்கக் கூடாதா?

மலையக பிரபல எழுத்தாளர்கள் ஒரு சிலருடன் தொடர்பு கொண்டேன். என் புத்தகத்தையும், வெளிவராத கதைகளையும்கூட அனுப்பினேன். தீங்கருள், தீங்கருல் என்றும் கூட கதைத்தும் பார்த்தேன். மலையக சாகித்திய விருதுக்குப்பின் கூட என் எழுத்துக்கு அங்கீராம் கிட்டாமல் போனது மிக ஏமாற்றும்.

பூங்காவனம் இதழ் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

மலையக பெண் எழுத்தாளர்கள் விரல் விட்டு என்னும் நிலையிலும் எவருமே அல்லது என் சமூகத்தவரே எனக்கு உதவிட முன்வரவில்லை. வீரகேசரியில் தவிர விடுமுறைக்கு விடுமுறை சிறுகதை நூல்கூட விமர்சிக்கப்படவே இல்லை.

இந்நிலையில் என்னை தமிழ்ப் பெண் என் ஒதுக்காமல் தாங்களாகவே சகல உபகாரங்களை பூங்காவனம் இதழ் ஊடாகவும், அதற்கு மேலாகவும் செய்கிறீர்கள். பிரதியாக என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஆயினும் சஞ் சிகையைப் போலவே பூங்காவனமாக தங்கள் வாழ்வின் சகலமும் அமைய வாழ்த்துகளும், பிரார்த்தனைகளும்!!!

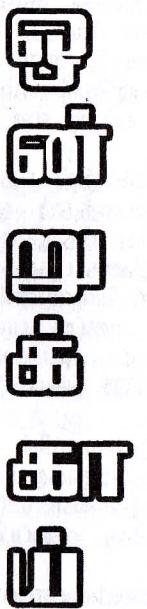
மலை இலக்கிய சமூக துறைகளை

கோழிகளு

யாரிட்ட சாபமோ
மறந்து கொண்டேயிருக்கிறான்
துற்யந்தன்
தாமரையிலை மேலே
சுட்டுவிரல் நக முனையால்.
மடல் வரைந்து கொண்டேயிருக்கிறான்
சுகுந்தலை
மிகப்பரிதாபமாய்!

மேலெழுந்த பச்சைப் பாம்புகள்
வளைந்து பின்னலிடும் குளமுழுதும்
தாமரையிலைகள்
புதிது புதிதாய் பூக்கின்றன..
கட்டில்லாதபடிக்கு
நீண்டுகொண்டேயிருக்கின்றன
சுட்டுவிரல் நகங்கள்!

வண்ணச்செட்டையின்
மெலிதூம் வளைவுமான
விளிம்புகள் வழியே
ஓழுகவிட்ட
ஊழிப் பிரளயத்தினாடே
பச்சிலையின் விரல் நுனியின்
உயிரணுக்களையெல்லாம்
மின்னணுக்களாய் மாற்றிவிட்டபடி
திசைமாறிப் பறக்கிறது
வண்ணத்துப்பூச்சி...
நாற்றாண்டுகள் பல கரைந்தும்
இன்னமும் வரைதல்
முடிந்தபாடில்லை!

ஒருவேளை காதலைக்
கவிழ்த்தபடி கீழிலையில்
துஷ்யந்தனின்
தூக்குக்கயிறு தொடர்பான
அதிகாரக் குறிப்புகளை
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறானோ
என
உற்றுப் பார்க்கிறேன்...

அவனிடம் இல்லாத
ஒன்றுக்காகத்தான்
இப்போதுங்கூடக்
கெஞ்சிக் கெஞ்சிக்
குவிக்கிறான்
சொரணையற்ற சுகுந்தலை!!!

● கிண்ணியா எஸ். பாயிஸா அவி

கோழிகள்

சிறுக்கை

● எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

மாலை ஆறுமணி. வெள்ளவத்தையில் ஒரு அமைதியான வீடு. வீட்டு சொந்தக்காரர் ரங்கநாதன். பட்டம், பதவி என உயர் நிலையில் இருப்பவர். மனைவி சாந்தினி நல்ல பொருத்தமான மனைவி. ஒரே ஒரு மகன் திலிபன். வயது 25. சமையலறையில் இருந்து சாந்தினி குரல் கொடுத்தாள்.

‘என்னங்க வடை, தேநீர் ஆறுது. குடிச்சுப் போட்டு உங்கள் கோழிகளைக் கொஞ்சங்கோ... ஆர் வேண்டாம் என்கிறது’.

அதற்கு ரங்கநாதன் பதில் ‘பொறு பிள்ளை! கொஞ்சம் தீன், தண்ணீர் போட்டுவிட்டு வாரன்.’

இந்த மனுசன் திருந்தாது என சாந்தினி அலுத்துக் கொண்டாள். ரங்கநாதனுக்கு கோழி வளர்ப்பதில் ஆசை அதிகம். மாணவனாக இருந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் நிறையக் கோழிகள் வளர்த்தவராம். அங்கு பெரிய வளவு காலையில் தீற்றுவிட்டால் மாலைதான் கோழிகள் வரும். இடையில் முட்டையிட மட்டுமே கோழிகள் கூட்டுக்கு வரும்.

ரங்கநாதனுக்கு கோழி முட்டை பொறுக்குவதில் ஆண்டதம். 20 கோழிகள் இருந்து ஒரு நாளென்கு சிலவேளை 17 முட்டைகளையிடும். அது போதும் கை தட்டிச் சிரிப்பார். அண்டை அயலவர்களிடம் பெருமை பட்டுக் கொள்வார்.

ரங்கநாதனின் சகோதரி மீனா கூறுவாள் ‘அண்ணன் யுனிவர்ஸிடிக்கு போகும் போது கூட கோழிகளைப் பார்த்துத்தான் கண் கலங்கினவர். ஒவ்வொரு கிழமையும் தபாலில் கோழிகளை விசாரித்துத்தான் எழுதுவார்.

திருமணமாகி 25 வருடங்களின் பின் ரங்கநாதனுக்கு வெள்ளவத்தை வீட்டில் கோழி வளர்க்கும் ஆசை ஏற்பட்டது. பிறகேன்ன ஒரு அழகான கூடு. 10 பேடு. 02 சேவல். ரங்கநாதன் காலையில் சேவல் கூவும் சத்தம் கேட்டுத்தான் எழும்புவார். சிலவேலை அதிகாலை சேவல்கள் கூவாவிடில் கூட்டில் போய் விசாரிப்பார்.

‘என் கண்ணுகளா! தொண்டை கட்டிப் போய்விட்டதோ? சரி தேன் கலந்து தண்ணீர் தருவேன்’ என்பார். அவரது வருகையை உணர்ந்து கோழிகளும் சத்தமிடும். சரியான கோழிப் பைத்தியம் என சாந்தினி அலுத்துக்கொள்வாள்.

அழைப்பு மணி அடித்தது. பக்கத்து வீட்டு முஸ்தபா நின்றிருந்தான்.

‘அங்கிள்! சாச்சா குடும்பமாக வீட்டை வந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு போயா தானே. கோழிக் கடைகள் பூட்டியிருக்கின்றன. உங்களிடம் ஒரு சேவல் வாங்கி வர்ட்டாம். வாப்பா நாளைக்கு காசு தருகிறாராம். இல்லாவிடில் ஒரு புதுச் சேவல் வாங்கித் தருகிறாராம்’ என்றான்.

ரங்கநாதனுக்கு இடு விழுந்ததைப் போல் ஆகியது. ஐயோ! எனது கோழிகளை வெட்டக் கொடுப்பதா என நடுங்கிவிட்டார்.

‘இஞ்சேருங்கோ! ஒருக்கா வாங்கோ!’ என சாந்தினி கூப்பிட்டாள். ரங்கநாதன் போனார்.

‘இஞ்ச பாருங்கோ நசீர் (முஸ்தபாவின் வாப்பா) நல்ல மனுசன். எங்களுக்கு 1983 கலவரத்தின் போது விட்டில் அடைக்கலம் கொடுத்து காப்பாற்றியவர். ஒரு நாளுமே எதுவும் கேளாத மனுசன். இப்ப கேட்டிடுது. மனஸ்தாபம் வராமல் குடுங்கோ’ என்றாள். அது சரியென்றே ரங்கநாதனுக்கும் பட்டது.

‘சரி வாரும் தம்பி’ என்று கோழிக் கூட்டுக்கு அருகே நடைப் பிணமாக கூட்டிப் போனார்.

‘பிடித்தமான சேவலை எடும்’ என்றார். முஸ்தபா பெரிய வெள்ளைச் சேவலைப் பிடித்துக் கொண்டு போனான். அது ரங்கநாதனுக்கு மிகவும் பிடித்த சேவல். பெருமுச்சத்தான் வெளிவந்தது. ரங்கநாதன் அப்படியே சமயலறை நாட்காலியில் அமரந்தார். கண்கள் கலங்கிவிட்டன. சாந்தினிக்கும் பாவமாக இருந்தது. என்ன தெய்ய? திடீரென்று பக்கத்து விட்டில் சேவல் சத்தமிடும் சத்தம் கேட்டது. ரங்கநாதன் அலறினார். ‘போச்சுது... போச்சுது... என்ற கண்மனி போச்சுது...’ தட்டில் வைத்திருந்த வடைகளைத் தட்டிவிட்டார். குனிந்து விம்மினார். மீண்டும் மணி அடித்தது. ரங்கநாதன் சீறினார்.

‘எனாம் மற்ற சேவலும் வேண்டுமாமே...?’

சாந்தினி போய் கதவைத் திறந்தாள். ரங்கநாதன் பின் தொடர்ந்தார். முஸ்தபா நின்றிருந்தான்.

‘அங்கிள்! இந்தச் சேவலுக்கு வருத்தம். பின் பக்கம் பிச்சியிருக்குது. வாப்பா வேண்டாமாம். குறை நினைக்காமல் எடுக்கப்பார்க்கும்.’

அுகா! ரங்கநாதன் துள்ளிக் குதித்தார். ஓடிப் போய் சேவலை வாங்கினார். அனைத்துக் கொண்டு கோழிக் கூட்டுக்கு ஓடினார். பிறகென்ன ஒரே துள்ளில்தான். நோய்வாய்ப்பாட் கோழிக்கு மருந்து, தனியாக உணவு, மற்றுக் கோழிகளுக்கு நோய்க்கான தடுப்பு மருந்து கொடுத்தார். அரை மனித்தியாலத்தின் பின் சமையலறைக்கு வந்த ரங்கநாதன் அப்பாடா என்று பெருமுச்ச விட்டார்.

‘சாந்தினி எனது சேவலுக்கு வந்தது சாதாரண கோழி நோய்தான். எனது

மருந்தில் குணமாகிவிடும்’ என்றார். சாந்தினி தட்டில் புது வடைகளைக் கொண்டு வந்து வைத்தாள். அவற்றை கையால் ஒதுக்கிய ரங்கநாதன்

‘யாருக்கு வேண்டும் இந்த வடை? ஹோட்டலுக்கு டெலிபோன் பண்ணு. 08 மணிக்கு இரண்டு மசாலா தோசை, இரண்டு நெய் முறைகல், இரண்டு வெங்காயத் தோசை அப்பறும் அரைக் கிலோ அல்வா...’

சாந்தினி சிரிப்புடன் கேட்டாள் ‘எதற்கு அல்வா? ரங்கநாதன் கிழம்டுச் சிரிப்பு சிரித்தார். ‘தோசையை மேசையில் இருந்து சாப்பிட... புரியதா? என்று கண்ணடித்தார். சாந்தினிக்கு விளங்கிவிட்டது.

‘என்னங்க இது? மகன் வேறு வளர்ந்து விட்டான். இப்பவுமா? என்றாள்.

‘காதலுக்கு ஏது வயசு? என்றவர் ஜம்பதிலும் ஆசை வரும் எனப்பாட ஆரம்பித்தார். வெட்கத்தினால் சாந்தினி சிரித்தாள். ஆமோதிப்பது போல் சேவல்கள் கலவின!!!

(முற்றும்)

நால் எந்தீர்களும் அமைமந்தீ

தோட்டத்தில் வாழும் இள நங்கையர் இளைஞர் போட்டியிட்டே கல்வி கற்பதில் முனைந்திடுங்கள் காட்டி நிற்பீர் நாழும் சளைத்தவர்களைல்லோம் எட்டி நின்ற மலையக மக்களே முன்னெழுந்துவருக என அழையுங்கள்

முனைப்புடன் இயக்கமாய்ச் சேர்ந்து செயற்படுவீர் கட்டுக்கோப்பாய் வாழ்க்கை அமையத் திட்டமிடுங்கள் ‘கள்’ குடிப்போர் எம்மில் இல்லை என்ற நிலை காணுங்கள் கல்வி தன்னால் உயர்வு வரும் என்பதை உணர்த்திடுங்கள்

கூடிக்களித்திடும் கொண்டாட்ட நாட்களிலும் வீட்டில் நடக்கும் வைவாங்கள் தன்னிலும் பாழ்படும் போதை, கசிப்பு, கள் எதுவும் எடுப்பதேயில்லை என்ற முடிவுக்கு வாருங்கள்

முன்னேற்றும் வாழ்வில் நமக்கும் இனி வேண்டும் முன்னோர் வீழ்ந்த படுபோதாளம் அறிந்து தவிர்த்தே கலவிக் கண்களை இளவல்களுக்குத் திறந்துவிட்டு கண்கடாகக் காணும் நல் எதிர்காலம் அமைத்திடுங்கள்!!!

■ வெலிப்பண்ண அத்தாஸ்

கிளதிச்சு இன்றுபவ இலசல் - 08

(கவிஞர். ஏ. இக்பால்)

1962 பெப்ரவரி 07ஆம் திகதி புதன் கிழமை கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முதலாவது பொதுக் கூட்டம் கவிஞர் நீலாவணன் தலைமையில் நடந்தேறியது. கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கம் உதயமானதன் நோக்கம் எஸ். பொன்னுத்துரைக்கு பாராட்டு விழா ஒன்று எடுப்பதற்காகவேதான். அக்கூட்டத்தில் எஸ். பொன்னுத்துரையை பாராட்டும் விதத்தில் ஒரு சொற்பொழிவாற்ற வேண்டும் என என்னைக் கேட்டனர்.

சிறுகதை எழுதுவதில் மிக ஆர்வமுள்ள எஸ். பொன்னுத்துரை, எதையும் எழுதியவுடன் வெளியாக்குவதில்லை. ஊறுப் போட்டு மீண்டும் மீண்டும் திருத்தம் செய்தே வெளியாக்குவார். வாசிப்பில் மிக அக்கறை செலுத்தும் நான் சிறுகதையின் நுணுக்கங்களை ஆய்வதுடன், நானும் சிறுகதை எழுதுவேன். இந்த அனுபவத்தால் “சிறுகதையும் உத்திகளும்” எனும் தலைப்பில் பேசுவதாக ஒத்துக்கொண்டேன்.

கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்தவர்கள் நீலாவணன், எம்.ஏ. நு.மான், யூ.எல்.ஏ. மஜீத், பஸீல் காரியப்பர், நானும் இன்னும் சிலரும். எனது பேச்சில் பொன்னுத்துரையின் கதைகளுக்கே முதலிடம் அளித்தேன்.

உத்தி (Technique) களில் முதலாவதாக பிரக்ஞை ஒட்டம் (Stream Of Consciousness) தன்னிலைப் போக்கானது. பாத்திரம் தன்மை நிலையை உணர்த்தி வெளிப்படும். எஸ். பொன்னுத்துரை “சைவர் (0) பூஜ்யமல்ல” என்றொரு கதை எழுதியுள்ளார். அ. முத்துவின்கம் கூட “அக்கா” எனும் கதையை எழுதியுள்ளார். அவரது “அக்கா” எனும் கதைத் தொகுதியில் இக்கதை உண்டு.

“அக்கா” எனும் கதையை எட்டாம் வகுப்பு தமிழ் நூலில் பிற்காலத்தில் சேர்க்க எத்தனித்தபோது, க. கைலாசபதி அவர்கள் ‘அந்த வகுப்புக்கு உரியதல்ல’ என்றதால், காவலுர் இராசதுரையின் கதை ஒன்றையே சேர்த்தேன்.

அடுத்து எஸ். பொன்னுத்துரையின் ‘இரத்தம் சிவப்பு’ எனும் கதை உப பாத்திரம் மேலெழுந்தே கதை கூறும். இதை RING LARDEN TECHNIQUE என்றே கூறுவார்.

தலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

அடுத்து FLASH BACK பின்னோக்கல் உத்தியில் ‘மேடை’, ‘வீஷ்சி’ எனும் கதைகளை எஸ்.பொ. எழுதியிருக்கிறார். ‘ஜீன்போல் சாட்டோ’ எனும் மேல்நாட்டவரே இவ்வுத்தியை அதிகமாகக் கையாண்டவர் எனலாம்.

பத்திரிகைச் செய்தி போல பட்டிக்கை உத்தியை ‘ஹெமிங்வே’ என்பவர் கையாண்டார். இந்த உத்தியில் எஸ்.பொ. எழுத முனையவில்லை. இது பத்திரிகை செய்தி போல இருக்கும்.

முக்கியமான ஒரு விசயம்! எஸ்.போ. ‘குமிழ்’ என்ற ஒரு கதையை எழுதி, இது நான் உண்டாக்கிய உத்தி எனக் கூறி, அந்த உத்திக்கு ‘நினைவுக் குதிர்’ எனப் பெயரிட்டார். அவரது கர்வம் காரணமாக இந்தச் செய்திகள் இலக்கிய உலகத்துக்குத் தெரியவில்லை. அவரது போக்குக்கும் திறமைக்கும் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. நாங்களும் ஒதுங்கிக் கொண்டோம்.

புதுமைப் பித்தன், ரகுநாதன், தி. ஜானகி ராமன், கு. அலகிரிசாமி, தி. ராஜ நாராயணன் என்று தொடரும் முக்கிய எழுத்தாளர்களை கரைத்துக் குடித்து சர்ச்சை செய்தபோதும் லா.ச. ராமாயிருதாம் எழுதியவைகள் மற்றவர்களிலும் வித்தியாசமானவேயே. இவரது ஜனனி, தயா, மீனோட்டம், சிந்தாநதி, பச்சைக் கனவு, அலைகள், முற்றுப் பெறாத தேடல் அவள் பிராயச்சித்தும் ஆகிய நூல்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவைகளாகும். இன்றும் இவரது நடையழகு மனதில் நின்று மகிழ வைக்கின்றது.

இந்த உணர்வில் உத்திகளை சிறப்பாகக் கையாண்டு சிறுகதைகள் எழுத வேண்டும் என்ற நினைப்பில் உண்மைச் சம்பவங்களை வைத்தே ‘மாயத் தோற்றும்’ சிறுகதைத் தொகுதி நூல் ஒன்றை தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் சலுகை பெற்று 1998 களில் வெளியாக்கினேன்.

தற்காலம் சிறுகதை பற்றியெல்லாம் கருத்துரை வழங்குபவர்களுக்கு இந்நாலிலுள்ள ஒன்பது கதைகள் கண்ணில் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்நாலை வாசித்த ‘நிம்ஸான் பாறுக்’ எனும் சிங்கள மொழி எழுத்தாளர் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். தெற்கிலிருந்து மிக விரைவில் இந்நால் வெளிவரும்.

இலங்கையிலிருந்து வெளியான சிறுகதைகள், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பற்றி நானிங்கு சிலாகிக்கவில்லை. அம்முயற்சியை இன்னொரு அலசவில் தெளிவாக்கயிருக்கிறேன்.

தற்காலம், சம்பவங்களைப் பத்திரிகைச் செய்திபோல் எழுதும் சிறுகதைகளை வெளிவருகின்றன. அவற்றை எழுதுபவர்கள் கூட சிறுகதைகள் பற்றி அறிந்தவர்களா? என்பது கேள்விக்குறியே. இம்முயற்சியில் ஒரு சிலர் இருந்தபோதும் வாசிப்பு, வரலாறு தெரிந்தவர்களாகத் தெரியவில்லை.

எழுத்து துணியும் இளவட்டங்கள் நிறைய வாசிக்க வேண்டும். 'நி. ஜானகிராமன் நாவல் கலை', 'புதுமைப் பித்தன் தமுவல்கள்', 'கு. அழகிரிசாமியின் எழுத்துக்கள்' என வெளியாகியுள்ள நூல்களை எழுத்துலகில் புகுபவர்கள் நிச்சயமாகப் படிக்க வேண்டும்.

க. கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், இலக்கியமும் திறனாய்வும், ஒப்பியல் இலக்கியம், இலக்கியச் சிந்தனைகள், திறனாய்வுப் பிரச்சனைகள், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் ஆகிய நூல்களை நிச்சயம் படிப்பதுடன் இன்னும் பலர் எழுதிய விமர்சன நூல்களைப் படிப்பதால் நமது சிந்தனை தெளிவு பெறும்!!!

(இன்னும் வரும்)

பொன்கள்

முக்காடுடன்

தெருவில் செல்லல்
'முக்குடைவு' என நினைப்பது
முட்டாள்தனம் - ஆனாலும்
பெண்கள்
அடுப்படிக்குள் நின்று
அடுப்புதும் ஜடங்களல்லர்!

படிப்பதற்கும்
படித்த பின்னால்
படித்தபடி
நல்ல முடிவெடுப்பதற்கும்...

உழைப்பதற்கும்
உழைப்பினால்
வாழ்வை நன்கு
வாழ்வதற்கும்...
உரிமையுண்டு பெண்ணவளே!

அடுப்படிக்குள் நின்று
அடுப்புதும் ஜடங்களல்லர்
பெண்கள்...
சொன்னபடி கேட்க தலையாட்டி
பொம்மைகளல்லர்...

பண்பாடி புகழ் வல்ல
உயிரினந்தான்
பெண்கள்...

அல்லாஹ் படைத்தவற்றுள்
இவர்கள் ஓர் இழிவல்லர்...

அகப்பை மட்டும்
வாழ்க்கையல்ல - பெண்கள்
பஸிவிடைகள் பலபல...

திறமைகளைப் புதைத்துவிட்டு
திறுப்திப்படல்
திறமையல்ல...

உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி
தும்
உலகுதனை சரிக்கட்டல்
அதுவே முதற்கடமை,
இல்லையென ஒதுக்கிவிடல்
மடமையிலும் மாமடமை!!!

● புத்தளம் ஜூமானா ஜூனைட்

விருது + ஜீபது ரூபா = ஷிரோ

சிறுகநை

■ கலைவாதி கலீல்

'ஆனநர் விருது உங்களுக்குத்தான்'

'எப்படிச் சொல்லீங்க.. இவ்வாறு உறுதியாக..?' எழுத்தாளன் கானாவின் முகத்தில் ஆச்சரியக்குறி!

'அட நான் சொல் கேன்.. நம் புங்க.. இம் முறை ஆனநர் விருது உங்களுக்கென்றே நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டது..'

உறுதியுடன் கூறினான் பிரபல எழுத்தாளனும், கவிஞருமான நஜீப். அவனுக்கு பல பட்டங்கள். அரசினாலும், இலக்கிய நிறுவனங்களினாலும் வழங்கப்பட்டவை. அவைகளில் ஒன்று நஜீப் மிகவும் நேசிக்கும் 'புலவர் திலகம்' பட்டம்!

புலவர் திலகம், அவ்வளவு உறுதியாக சொன்னபோதாகும் கொஞ்சம் யோசிக்கத் தொடங்கினான் கானா. அதனை உறுதி செய்துகொள்ளும் பொருட்டு மேலும் சில வினாக்களைத் தொடுத்தான். அவற்றுக்கெல்லாம் அமைதியாகவும், அழுத்தமாகவும் பதிலளித்தான் நஜீப்.

'என்னை ஏன் தெரிவு செய்ய வேண்டும், அதற்கு என்னென்ன நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன? கூறுங்கள் பார்ப்போம்..'

'நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை கலைஞருக்கு விருது வழங்குவதற்கு காரணங்கள் ஏதாவது வேண்டுமா? நடுவர் குழு விரும்பினால் விருது கொடுப்பார்கள். சிபாரிசும் வேண்டும். அரசியல் பலம், பெரிய மனுஷன்களுடைய கலைக்கண் பார்வை... இவையெல்லாம் தேவை.. புரிகிறதா?'

'அப்பிடின்னா நீங்க சொன்ன இந்தத் தகுதியெல்லம் என்னிடம் இல்லே! நிச்சயமா எனக்கு விருது கிடைக்காது.'

'மனங் தளராதீங்க கானா. நான் சொல்லது என்னான்னா அரசியல், பெரிய மனிதர் செல்வாக்கு இவைகளை எல்லாம் மீறியும் ஒரு சிலருக்கு விருது கிடைக்குது. அதுதான் உண்மையான விருது. அது உங்களுக்கு இம்முறை கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கு..'

'எத வச்ச சொல்லீங்க?'

'உண்மையிலே பார்க்கப்போனா நீங்க அம்பது வருஷமா எழுதிக்கிட்டு வாழ்க்க. பத்திரிகை, வானோலி, தொலைக்காட்சியிலே எல்லாம் உங்கட பங்களிப்பு நிறைய இருந்திருக்கு. அஞ்சாறு புஸ்தகங்களும் போட்டிருக்கிறீங்க..'

'புல்தகம் போட்டாப்போல விருது கிடைத்திடுமா. பாண்ந்துறையிலுள்ள ஒரு பிரபல எழுத்தாளர் இதுவரை 18 நால்கள் போட்டிருக்கிறார். அவருக்கே விருது குடுக்கேல்ல... அவர்ட விண்ணப்பத்தை நிராகரிச்சிருக்குறாங்க..'

'அதுக்கு வேறு ஏதாவது போலிக் காரணம் இருக்கும். ஆனா உங்கட விஷயம் வேற். நீங்க ஒரு பல்துறைக் கலைஞர். கதை எழுதுறீங்க. கவிதை எழுதுறீங்க. கட்டுரைகளும், செய்திகளும் எழுதிக்கிட்டு இருக்கிறீங்க. அதுல ஒரு விஷேடம் என்னான்னா.. தொட்டால் துலங்கும் என்பார்களே. அது உங்களுக்கு ரொம்பப் பொருத்தம். நீர் கை வைக்கிற எல்லாமே சிறப்பாலே அமர்ந்திடுது. எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெறுது. ஏரிச்சல் புடிச்ச, காழ்ப்புணர்ச்சி புடிச்ச எழுத்தாளங்க பாராட்டைத் தவிர..'

'அப்படியா?

'அதுவுமில்லாம நீங்க எழுதுற சிறுகதைகள் எல்லாம் சற்று வித்தியாசமாகவும், புதுமையாகவும், விறுவிறுப்பாகவும் இருக்கு.'

'அப்படியா?

'அண்மைக்காலமா நீங்க எழுதி வாற கவிதைகளும் பிரமாதமா இருக்கு. இதுவரை ஒரு கவிதைகூட சோடை போன்று இல்லை. இது என்ற அபிப்பிராயம் மட்டுமில்லே. எல்லா இலக்கியவாதிகள்ட அபிப்பிராயமும்தான்..'

'அப்படியா?

'நீங்க எழுதுற கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும்கூட ஆவலுடன் வாசிக்கக் கூடிய விதத்தில் அமைஞ்சிருக்கு. கட்டுரை எழுதும் கலையில் கூட நீங்க வெற்றி பெற்றிருக்கிறீங்க..'

'அப்படியா?

'அது மட்டுமில்லாம நீங்க ஒர் ஓவியனும்கூட. எல்லா வகையான ஓவியங்களையும் வரையக்கூடிய ஆற்றல் உங்ககிட்ட இருக்கு'

'அப்படியா?

'அதுவுமில்லாம வானொலி மேடைக் கவியரங்குகள்ளையும் நல்லா ஜோலிக்கிறீங்க. நாடகம், நடிப்பு, பாடல் போன்றவையும் உங்களுக்கு கைவந்த கலைதான்..'

'அப்படியா?

'என்னப்பா எது சொன்னாலும் அப்படியா அப்படியா என்று கோரஸ் பாடிக்கிட்டு? எனவே இந்தத் தடவ உங்களுக்குத்தான் விருது. தெரியமா இருங்க'

'பரிசு என்ன கொடுப்பாங்க..? பொற்கிழி, எலி ஏதாவது..?'

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

'அப்படி வாங்க வழிக்கு. ஒரு கேடயம், பொன்னாடை, சான்றிதழ், பணம் ஒரு இருபத்தையாயிரம்..'

கானாவின் மனதுக்குள் ஒரு நப்பாசை! கற்பனைச் சிறகு படபடத்தது. சிலவேளை விருது கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம். தானாக வரும் சீதேவியை எட்டி உதைக்கலாமா? பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

நஜீப் கானாவைப் பிரிந்தார்.

இந்த மனுஷன் நஜீப் ஏன் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறான்? சிலவேளை விருதாளர்களைத் தெரிவிசெய்யும் குழுவில் நஜீபும் இருக்கிறாரே? இருக்கலாம். முத்த கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், அறிஞர்களை உள்ளடக்கிய குழு ஒன்றுதான் விருதாளர்களைத் தெரிவிசெய்கிறது என்பது கானாவுக்குத் தெரிந்த சங்கதியே...!

அறுபத்தைந்து வயதைக் கடந்து, நரைதிறை மூப்பைக்கண்டு, சீனி முதலான இரண்டொரு 'சில்லறை' நோய் நொம்பலங்களுடன் தனது வாழ்க்கைத் தேரை மெதுமெதுவாக இழுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு முத்த கலைஞர்தான் கானா. வயதான நோய் கண்ட மனைவி. இரண்டொரு பிள்ளைகளுடன் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டிருக்கிறான்.

அரசு ஊழியராய் இருந்து ஓய்வு பெற்றிருப்பதினால் மாதாமாதம் வருகின்ற ஒரு சொற்ப தொகை பென்சனுடன்தான் வாழ்க்கை ஒடும் ஆடி அசைந்து செல்கிறது. எடுக்கும் பென்சனில் மாதாந்த உணவுச்செலவு, வீட்டு வாடகை, ஸைட் பில், தண்ணீர் பில் போன்றவற்றுடன் தனக்கும், தனது இல்லக் கிளத்திக்கும் மருந்துமாயத்துக்கும் செலவழிக்க வேண்டும். உண்மையில் வருகின்ற பென்சன் போதாது. அறை வயிறு. கால் வயிறுதான். இடைக்கிடையே நண்பர்கள், உறவினர்களிடம் கடன். அதனைத் திருப்பிக் கொடுக்க படும்பாடு.. அப்பெப்பா.. சொல்லி மாளாது! வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக்கட்டி ஒருவாறு காலம் கடத்தி வந்தான் கானா.

இப்படியொரு இக்கட்டான நிலையில்தான் இந்த விருது விவகாரம் விஸ்வருபம் எடுத்திருக்கிறது. ஆளுநர் விருது அல்லது வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது கிடைத்தால் உண்மையில் கானாவுக்கு கொண்டாட்டம்தான்.

கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் சாதனையாளர்களுக்கென்று இலங்கையில் பல வகையான விருதுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம் விருது, கலாபூஷணம் விருது, ஆளுநர் விருது, ஐனாதிபதி விருது, முதலமைச்சர் விருது, சரசுவிய விருது போன்ற அரச விருதுகளுடன், தனியார் அமைப்புக் களும், இயக்கங்களும் பெரும் பாலும் தமது நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் விருது வழங்கி, பொன்னாடைப் போர்த்தி கெளரவிப்பதும் அடிக்கடி நடைபெறும் சங்கதிகள்தான்.

விருதாளர்களிடமே காசைக் கருந்துகொண்டு, விருதும் பட்டமும் கொடுக்கும் அமைப்புக்களுக்கும் பஞ்சமில்லை இந்த நாட்டில். இதில் ஒரு விருது கூட இந்த முத்த கலைஞர்களை கானாவுக்கு கிடைக்கவில்லை. கானா விருது

பெறுத் தகுதியற்றவரா, அல்லது பெற்றுக்கொள்ளும் சாமர்த்தியம் தெரியாதவரா என்பது விவாதத்துக்குரியது.

சாகித்திய மண்டல விருதுகளைப் பற்றி ஒரு முத்த எழுத்தாளர் பொது மேடைகளில் அடிக்கடி பேசி வருவது காணாவக்கும் பிடிக்கும்.

'நன்பர் ஒருவரின் நூலை, அவரது மூன்று நன்பர்கள் பார்வையிட்டு வழங்கும் பரிசுதான் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு'.

'எழுதியது போதும். விழவுக்கிரைத்த நீர் அது! ஒரு செப்புக் காகம் கிடைக்கிறதில்லே. உங்கட இலக்கியப் பணிய உடனே நிறுத்தாங்க. பேசாம் வீட்டில் சும்மா கெடங்க'.

இது அலுத்துக்கொள்ளும் இல்லாளின் (வெ)பொறுப்பான கட்டளை. ஆனால் அதையெல்லாம் அலட்சியப்படுத்திவிட்டு எழுதித் தள்ளிக்கொண்டே இருப்பான் கானா. கலை இலக்கியத்தின் மீது அவ்வளவு 'வெறி' அவனுக்கு. அது இரத்தத்துடன் ஊறிவிட்ட ஒன்று.

'எழுத்து சோறு போடுமா? அதாவது இலக்கியம்..'

'எழுத்து சோறு போடும்தான். ஆனால் எங்காவது கணக்குப் பிள்ளையா இருந்து கணக்கு எழுதினா அது நிச்சயமா சோறு போடும்'

இது எழுத்தாளர்களுடைய மனைவிமாரின் வாதம்!

தங்கவேலுவிடம் எம். சரோஜா சொன்னது போல் 'நான் எழுத்தாளன் பொண்டாட்டி என்று சொல்லதுதான் பெருமைப்படுவேன்' என்பதெல்லாம் சினிமாவக்குத்தான் சரி. நிஜ வாழ்க்கைக்கு அல்ல.

இவ்வாறு வாதிடுபவள் காணாவின் இல்லக் கிளத்தி மபாஸா. ஆனால் கணவனது வருமானத்தைக் கொண்டு குடும்ப மானத்தைக் காத்திடும் கலையைக் கற்றிருந்தாள் அவள். கச்சிதமாக வாழ்க்கைப் படகைச் செலுத்துவதில் வல்லவளாக இருந்தாள் மபாஸா. அவள் அடிக்கடி கூறிக் கொள்ளும் வார்த்தை விருவுக்கேத்த வீக்கம்.

தனது கணவனுக்கு வாழ்நாளில் முதல் தடவையாக அரசு விருதொன்று கிடைக்கப் போகிறது என அறிந்து மபாஸா நெகிழிந்து போனாள். காசு, பணம் கிடைக்கப் போகிறது. அந்த நன்றாளை கணவு கண்டு கொண்டிருந்தாள். அடிக்கடி கணவனை கடிந்துகொள்வதை நிறுத்திவிட்டு அன்பொழுகப் பார்த்தாள். இயன்றவரை உபசரித்தாள். கானா கேட்டும், கேட்காமலும் அடிக்கடி தேநீர் ஊற்றிக் கொடுத்தாள். இலக்கியத்தில் அவ்வளவு ஆற்வம் காட்டாத கானாவின் பிள்ளைகளும் தமது தந்தையை மிகவும் மரியாதையுடனும் பெருமையுடனும் பார்த்தனர்.

புலவர் திலகம் நஜீப் 'நிச்சயம் விருது கிடைக்கும்' என்று கூறிவிட்டுச் சென்றாரே தவிர விருது தொடர்பான தகவல்களோ, அறிவித்தல் கடிதங்களோ

காணாவின் கரம் எட்டவில்லை. நானும் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கடிதம் மட்டும் வர மறுத்தது. தபாலில் தவறிவிட்டதோ? விலாசம் பிழைத்து விட்டதோ? வேறு யாருக்காவது புதுப் பியோன் எவ்வாவது கொடுத்துவிட்டானோ? குழம்பிப் வாங்கியவன் படித்துப் பார்த்துவிட்டு கிழித்து ஏறிந்துவிட்டானோ? போய்க் கிடந்தான் கானா. ஆனால் உண்மையை மபாஸாவிடம் கூறவில்லை. போய்க் கிடந்தான் கானா. ஆனால் உண்மையை மபாஸாவிடம் கூறவில்லை.

*****

நாளை அரசு விருது விழா நடைபெறவேள்ள நிலையில் கடிதம் ஒன்று காணாவின் பெயருக்கு வந்திருந்தது. அது அரசு இலச்சினை பொறுத்த கானாவின் பெயருக்கு வந்திருந்தது. அது அரசு இலச்சினை பொறுத்த முத்திரை ஒட்டப்படாத கடிதம். ஆவலுடன் பிரித்துப் பார்த்தான். விழா முத்திரை ஒட்டப்படாத கடிதம். ஆவலுடன் விழாவுக்கு வந்தது. அழைப்பிதழ் அது. விழாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அழைப்பிதழுடன் மேலதிகமாக ஏதாவது கடிதம் இருக்கின்றதா என அந்த அழைப்பிதழுடன் பொறுத்தான். அப்படியெல்லாம் ஏதும் இல்லை. சப் கவரின் உள்ளே எட்டப் பார்த்தான். அப்படியெல்லாம் ஏதும் இல்லை. சப் பெயருப்பிட்டது காணாவக்கு.

சேர்ந்து தொப்பென்று விழந்துவிடும் நிலையில் இருந்த அவனின் முளையில் ஒரு மின்னல் கீற்று. எழுத்தாள நன்பன் ஒருவன் சொன்னது ஞாபகத்துக்கு ஒவ்வொரு வந்தது. கடந்த முறையும் அப்படித்தான் நடந்ததாம். அதாவது ஒவ்வொரு துறையிலும் விருதுக்கு தகுதியான இருவர் அல்லது முவரை விழாவுக்கு அழைப்பார்கள். விருது பெறுபவர்களின் பெயர் விபரங்களை இரகசியமாக அழைப்பார்கள். மேடையில் வைத்தே அறிவிப்பாளர், விருதாளர்களின் பெயரை வெளியிடுவார். ஒவ்வொரு துறையிலும் அல்லது பிரிவிலும் ஒருவருக்கு மட்டுமே விருது கிடைக்கும். ஏனையவர்களுக்கு ஏழாற்றும்தான். அது இலேசான மட்டுமே விருது கிடைக்கும். ஏனையவர்களுக்கு ஏழாலாது. இது என்னா புதிய முறை? ஏழாற்றும் அல்ல. தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. இது என்னா புதிய முறை? சேர்ந்துவிடும், போலிவூட், கோலிவூட் சினிமா விருதுகள் போல. ஒருவரை சிரிக்க வைத்து பலரை அழ வைக்கும் நாசமாய்ப் போன முறை.

*****

உள்ள ஆடைகளிலேயே கிழியாத, சாயம் போகாத, ஓரளவு நல்ல ஆடை ஒன்றை முதல் நாள் சோப் போட்டுக் கழுவி, உலரவிட்டு, அயன் செய்து வைத்திருந்து அதனை கானா அணிந்து கொண்டான். மனைவியைக் கூப்பிட்டான். அவள் வர மறுத்துவிட்டாள். அவன் மட்டும் விழா நடைபெறும் மண்டபத்துக்குச் சென்றான்.

புலவர் திலகம் நஜீப் ஊட்டிய நம்பிக்கை, உறுதி மொழி இவற்றின் அடிப்படையிலேயே மண்டபத்துக்கு கானா சென்றான். விருதாளர்களைத் தெரிவு செய்யும் நடுவேர் குழுவின் தலைவராக புலவர் திலகம் நஜீப் பணியாற்றியமை கானாவக்கு நம்பிக்கை ஊட்டியது.

மண்டபம் நிறைந்திருந்தது. அதிதிகளாக அமைச்சர் களும், பிரதி அமைச்சர் களும், உயர் அதிகாரிகளும் விழாவுக்கு மெருகூட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களால் மண்டபம் கானைகட்டியது. தொலைக்காட்சி கெமராக்களும், எட்டில் கெமராக்களும் அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தன. புகைப்படப் பித்தர்களும், புத்துலகச் சித்தர்களுமாக சிலர் கெமராவுக்கு போல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

வைபவம் ஆரம்பமாகியது. கலை இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஓர் 'அரிவிப்பாளன் தன் கொச்சைத் தமிழால் விருதாளர்களின் பெயரை உ(ந)ச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனந்த விருதை அறிவிப்பதற்காக அறிவிப்பாளர் தயாரானார்.

'அடுத்து... ஆனந்த விருது பெறும் கலைஞரின் பெயரைத் தருகிறேன்'

கானாவின் பிருஷ்டம் கதிரை நுனிக்கே நகர்ந்தது. நெஞ்சு படக் படக் என்று சளகானது.

'ஆனந்த விருது பெறுபவர் பிரபல கவிஞர் முஹம்மது ஹனிபா'

கானா மிகவும் அதிர்ந்து போனான். முகம் விழைத்துப் போய்விட்டது. பூமி பிளங்குவது போன்ற பிரமை. தலை சுழன்றது. ஒருவாறு சுதாகரித்துக் கொண்டு கதிரையிலிருந்து எழுந்தான். மண்டபத்தைவிட்டு தள்ளாடியபடி வெளியே வந்தான். இனியென்ன? வீடு செல்ல வேண்டும். இல்லாளிடம் ஏச்சு வாங்க வேண்டும். எப்படிச் சமாளிப்பது?

ஆனந்த விருது, புலவர் திலகத்தின் தம்பிக்கு அல்லவா கிடைத்திருக்கிறது. இது எப்படி? அவன் எழுத்துலகில் ஒன்றையுமே சாதிக்கவில்லை. அரைகுறை எழுத்தாளன் அல்லவா? எப்படி நடந்தது? அண்ணன் தனது தம்பியைத் தெரிவு செய்திருக்கிறான். அட ஆண்டவா... இலக்கிய உலகம் இவ்வளவு கீழ் நிலைக்கா இறங்க வேண்டும்?

கானாவுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் பொய்யாய் புனைக்கத்தயாய்ப் போயிற்று. இரத்த பாசத்தின் முன் நேர்மை தோற்றுப் போய்விட்டது. கடமை கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டது. கானாவின் சிந்தனைச் சர்ப்பம் படம் எடுத்துச் சீறியது. சேர்ட் பொக்கற்றைப் பார்த்தான். இருக்கும் பணம் வீடு போய் சேர்வதற்குப் போதாது. தனக்கு மிகவும் நேசத்திற்குரிய ஓர் இலக்கியவாதியிடம் தயங்கித் தயங்கிக் கேட்டான்...

'ஒரு ஜம்பது ரூபாய் தர முடியுமா?!!!'

(யாவும் கற்பனை)

"பூங்காவனம்" கிடைக்குமிடங்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு - 06
பூங்காவனம் புதிப்பகம் - கல்கிசை

ப்ரியமான வாசகர்களே!

உங்களால் இயற்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம்
'பூங்காவனம்' சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள்!

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

கொடுமை கொடுமை கொடுமை

கொடுமை கொடுமை
அந்தோ கொடுமை
அகதி வாழ்வு
பாரினில் கொடுமை!

சகதி நிறைந்த
மனித வாழ்வு
சொல்லிடும் சங்கதி
பெருங் கொடுமை!

கொடுமை நிறைந்த
கோரங்கள் நிகழும்
கோலம் காண்பதும்
ஒரு கொடுமை!

முகாமில் வாழும்
வாழ்க்கையிலே
சூழும் துயரங்கள்
கடுங் கொடுமை!

வாழும் வசதியில்லாமல்
தாழ்வு நிலையில்
இருப்பது கொடுமை!

குழும் துயரில்
நெஞ்சம் கலங்கி
ஏங்கி நிற்பதும்
பெருங் கொடுமை!

சொந்த மண்ணுக்கு
செல்லாமல்
முடங்கிக் கிடப்பது
மகா கொடுமை!

காட்டின் நடுவே
மறு வாழ்வை
தொடங்கச் சொல்லி
விட்டுப் போனதும்
ஒரு கொடுமை!

■ பி.ரி. அஸீஸ் - கிண்ணியா

பாரதியின் பேண்ணீயகி குருதிநூறு ஒன்றைய மௌனித்து நிலையும்

■ தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

- ◆ 1882 டிசம்பர் 11 இல் பாரதி பிழந்தார். பிழப்பிடம்: நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எட்டையறாம். பெற்றோர்: சின்னச்சாமி ஜூயர், இலக்குமியம்மாள். இளைமைப் பெயர்: சுப்பிரமணியன். செல்லப்பெயர்: சுப்பிரமணியம்.
- ◆ 1887 தாயார் மறைம், சுப்பிரமணியனுக்கு அப்போது வயது 05.
- ◆ 1889 தந்தை மறைமணம் பூரிந்து கொண்டார். சுப்பிரமணியனுக்குக் குல மரபுப்படி பூணூல் நிகழ்ச்சி.
- ◆ 1893 இளைமையில் அருட்கவி பொழிதல். வயது சுமார் 11 இருக்கும். அச்சமயம் எட்டையறாம் மன்ற சமஸ்தானப் புலவர்களின் அவையில், பாலகளின் கவித்திற்றனை வியந்து பாராட்டிப் புகழ்ந்து பாரதி என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி மகிழ்தல்.
- ◆ 1894 நெல்லை ஹிந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றல். 09 ஆம் வகுப்பு வரை படிப்பு. தமிழ்ப் பண்டிதர்களுடன் சொற் போர் செய்தல்.
- ◆ 1897 கல்வி கற்றும் காலத்திலேயே ஜூன் 15 ஆம் திகதி செல்லம்மாளைத் திருமணம் செய்தல். அப்போது பாரதிக்கு வயது 14 - 1/2, சிறுமி செல்லம்மாளுக்கு வயது 07.
- ◆ 1898 ஜூன் பாரதியின் தந்தை மரணமடைதல்.
- ◆ 1898 - 1902 பாரதி தம் அத்தையர் குப்பம்மாள் ஆதரவில் காசி வாசம். காசி இந்துக் கல்லூரியில் பயிலல். மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறல். இதன் பின்பு அலகாபாத் சர்வ கலாசாலையில் புகுழுகத் தேர்வில் முதன்மையாகத் தேறுதல். வடமொழியோடு இந்தியும் பயிலல்.
- ◆ 1902 - 1904 எட்டையறாம் மன்ற அழைப்புக்கு இணங்க எட்டையறாம் வருகை. அரசவைக் கவிஞராக பணிபுரிதல். இச்சமயம் மதுரையில் வெளிவந்த ‘விவேகபாநு’ என்ற ஏட்டில் ‘தனிமை இரக்கம்’ என்ற முதல் பாடல் அச்சில் ஏற்கிறது.
- ◆ 1904 செப் - நவம்பர் மதுரை சேதுபதி கலாசாலையில் தற்காலிகமாக தமிழாசிரியராக தொழில். கதேசமித்திரன் நாளிதழின் துணை ஆசிரியராகவும், சக்கரவர்த்தினி என்ற திங்கள் இதழின் பொறுப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றுதல்.
- ◆ 1905 - 1906 அரசியலில் தீவிர பிரவேசம்.
- ◆ 1908 தாம் பாடிய ‘ஸ்வதேச கீதங்கள்’ என்ற பாடல் தொகுதியை வெளியிட்டார்.
- ◆ 1909 கவிஞரின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியான ‘ஜன்மபூ’ வெளியிடப்பட்டது.
- ◆ 1921 ஜூலை - ஆகஸ்டு திருவல்லிக்கேணி கோயில் யானையானது பாரதியாரை வெறி கொண்டு தாக்கியது. அதிர்ச்சி தாங்காது நோய்வாய்ப்பட்டார்.
- ◆ 1921 செப்டம்பர் 12 ஆம் திகதி கவிஞர் பூத உடலை நீத்துப் புகழ் உடல் பெறுகிறார்.

அன்று தொட்டுப் பெண்கள் அலங்காரப் பதுமைகளாக நம் பொறிகளுக்கு இனப்புத்தரும் விந்தையிகு இயந்திரங்களாக, ஆண்களுக்கு அடிப்பினால் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் தாதியர்களாக, குடும்பத்தைக் கட்டிக்காக்கும் குலவிளக்காக மட்டுமே கண்டு எழுதிவந்த கவிஞர்களின் மத்தியில் பாட்டுக்கொரு புலவனாய், சீர்திருத்தச் செம்மலாய், மறுமலர்ச்சிக் கவியாய், தோன்றிய பாரதி பெண்ணைப் பெண்ணாகவே பார்க்கத் தலைப்பட்டார்.

“மங்கையராப் பிறப்பதற்கே மாதவும் செய்திட வேண்டும் அம்மா” என்று கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்களுடைய பாட்டின் வரிகளைக் கேட்கும் பிற நாட்டினர் தமிழர் வாழ்வியலில் பெண்களுக்கு இத்துணை மதிப்பும் செல்வாக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்களே! என வியப்படையாமல் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் அந்தக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பலவீணமான ஜீவிகளாகவே கருதப்பட்டு “கல்லாணாலும் கணவன் புல்லாணாலும் புருஷன்” என்ற சொல்லிப் பெண்களை அழைமைக் கயிற்றால் கந்தி இறுக்கமாகக் கட்டிப்போட்டு வாயையும் அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண்களைப் போதைப் பொருளாக எண்ணி அவர்களை பலாத்காரம் மூலம் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தி சுகம்காணும் கேடுகெட்ட நிலையைக் காணும் போது...

“நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே - இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைத்து விட்டால்”

என்ற பாரதியாரின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை நாமும் உணர்ந்தவராகின்றோம்.

இந்தியத் திருநாட்டில் பெண்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை ஊன்றிக் கவனித்த பாரதி, அவர்களின் நிலை குறித்து வருந்தியதோடு அவர்கள் எழுச்சியும் ஏற்றமும் பெற அவர்கள் வாழ்வு ஒளி பெறப் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்தார். அவர்தம் கருத்துக்களைல்லாம் கவிதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் எழுதப்பட்டன. நாட்டின் விடுதலை முழுமைபெற வேண்டுமானால் அதற்கு முன் பெண் விடுதலை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று எண்ணியே செய்யப்பட்டார். அவரது பெண்ணடிமைக்கு எதிரான குரல் வங்கி ஒலித்த போதும், ஆணாதிக்கத்தின் செல்வாக்கு பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு ஆதரவாகவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது என்பதை இன்றைய காலகட்டத்திலும் தெரிந்துகொள்ள வைத்துள்ளது.

பாரதியார் காலத்தில் வாழ்ந்த பாவேந்தர் பாரதிதாசனும்

“பெண்ணடிமைத் திருமட்டும் பேசும் திருநாட்டு மண்ணடிமைத் தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே!”

என்று பெண்ணடிமை ஒழிக்கப்படாமல் நாட்டின் அடிமைத்தனம் மாறாது என்று கூறியுள்ளார்.

இலக்கியத்திலும், எழுத்திலும் ஆண் வர்க்கம் மஞ்சள் நீராடிப் பெண்வர்க்கத்தை மயக்கியே வந்துள்ளது. அன்றை முதல் இன்றுவரை ஒடுக்கப்பட்டுக் குன்றிப்போன மாதர்குலம் மயக்கத்தில் தூங்குகிறதைப் பார்க்க பாரதியும் அதன்பின் தோண்றிய கவிஞர்களும் கொதித்து எழுந்தனர். கண்டது என்ன? நாளுக்கு நாள் பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகள், பாலியல் வல்லுறவுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லுகின்றன. சட்டத்தாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத வகையில் அட்டகாசமாக மேல் கிளம்பி வருகின்றன.

உலகம் பூராகவும் வாழ்ந்த ஆண் இனம் பெண்களை ஒரு களியாட்டப் பொருளாக, நுகர்பொருளாகக் கருதித் தன் காலத்தை இன்பமாகக் கழித்துள்ளது. பல நாடுகளில் பெண்கள் பிறந்தாலே பாவம் என்று எண்ணினர். இந்தியாவில் சில பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் பெண்பிள்ளைகள் பிறந்தால் கள்ளிப்பால் கொடுத்துக் கொல்லும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

என்ன உலகமா? ஏன் இந்தக் கோலமா?

ஆனாம் பெண்ணும் நிகரெனக் கருதும் நிலை மாநிப் பெண்டிர் அடிமைப் படுத்தப்பட்டு அல்லலுறுவதைக் கண்ட பாரதி வெதும்பினார், வேதனைப்பட்டார். கொடுமைகளைக் கண்டு பொங்கி எழுந்தார்.

ஆண்களைவிட அனைத்து நிலையிலும் திறநூடைய, அறிவுடைய, ஆற்றல் மிகுந்த பெண்கள் ஏன் ஆண்களுக்கு அடங்கி அடிமைகளாய் வாழவேண்டும் என்ற வினாவை எழுப்புகிறார். பெண்கள் விடுதலை பேற மகளிரெல்லாம் இணைந்து சபதமேற்க வேண்டும். ஆணுக்குப் பெண் அடிமை என்ற பண்டைய வழக்கம் ஒழிய வேண்டும் என்று பின்வரும் பாடலின் வாயிலாகக் கூறுகிறார்.

“விடுதலைக்கு மகளிரெல் லோரும்
வேட்கை கொண்டனம் வெல்லும் என்றே
திடம் நீத்தின் மதுக்கிண்ண மீது
சேர்ந்து நாம்பிற திக்கிணை செய்வோம்!
உடையவர் சக்தி ஆண்பெண் இரண்டும்
ஒருநி கர்செய் துரிமை சமைத்தாள்!
இடையிலே பட்ட கீழ்நிலை கண்ணர்
இதற்கு நாமொருப் பட்டிருப் போமோ?”

உலக அளவில் நாகரீகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கிய உண்டத்துப் பெண்மை நாளடைவில் தன்னுரிமை இழந்து, பெற்றோர், கணவர், மக்கள் என்ற நிலையில் முடங்கி, ஆணுக்கு அடிமையாகிப் பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்குத் தரும் இயந்திரமாய்த் தன்னுநர்வின்றித் தாழ்ந்த நிலையை எய்திவிட்டது. இந்நிலையைக் கண்டு பாரதி வருந்தினார்.

“உலகம் முழுமைக்கும் நான் சொல்கிறேன். ஆண் பெண்ணுக்கு நடத்தும்

அநியாயம் சொல்லுக்கடங்காது. அதை ஏட்டில் எழுதியவர் இல்லை. அதை மன்றிலே பேசியவர் யாருமில்லை” தமது ‘மிளகாய்ப் பழச்சாமியார்’ என்ற கட்டுரையில், சாமியார் சொல்லுவதாக மேலே கூறப்பட்ட கருத்தை பாரதியார் முன்வைத்துள்ளார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் கூடப் பெரும்பாலான நாடுகளில் கொள்கையளவில் மாற்றம் காணப்பட்டாலும் நடைமுறையில் பெரிய மாற்றத்தைக் காண முடியவில்லை. இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே மிக மோசமான, பாரதாரமான, வெட்கப்படக் கூடிய, நெஞ்சை நெருடும், அலங்கோலமான பல நிகழ்வுகள் நாளுக்கு நாள் அரங்கேறி வருகின்றன. இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தத் திராணியற்று நிற்கும் கேடுகெட்ட சமுதாயத்தைப் பெண்ணினம் கண்டு நிற்கிறது.

பாரதி பெண்ணடிமைத் தளையை அறுத்தெறிய ‘புதுமைப் பெண்’, ‘பெண்மை வாழுக்’, ‘பெண்கள் விடுதலைக் கும்பி’, ‘பெண் விடுதலை’ போன்ற கவிதைகளின் வழியாகத் தம் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். கல்வியின் சிறப்பையும், அவசியத்தையும் கூறிய பாரதி இந்த அரிய வாய்ப்பு பெண்களுக்கு மறுக்கப்படுவதைக் கண்டு வருந்துகிறார். பெண் கல்வி மறுப்பவர்களைக் கேலி செய்து, நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

“பெண்களுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் - புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளோ சிலமுடர் - நல்
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்
கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக்குத்தி
காட்சி கெடுத்திட லாமோ!”

என்று பாரதியார் பெண்ணுக்கு இயற்கையிலேயே நல்ல அறிவு உண்டு அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது, புரிந்து கொள்ள விரும்பாத தன்னலப் பித்தர்கள் பெண்களுக்கு கல்வியை அளிக்க மறுக்கின்றனர் என்கிறார்.

ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வதை விடுதலையின் இலக்கணமாகக் கண்டார். பெண் விடுதலையைச் சமூகத்தளத்துக்கும் விரிவுபடுத்தும் வகையிலே பெண்களின் உயர்கல்விக்கான வாய்ப்பு வசதிகள் உருவாகும் முன் மணம் முடித்து வைக்கும் முறையை ஒழிப்பதுடன் கணவனைத் தெரிவு செய்வதில் பெண்ணின் விருப்பத்தைப் பெறுவும், அவளுக்கு உடமைகளில் சமபங்கு வழங்குதல் என்பவற்றின் அவசியத்தையும் பாரதி வலியுறுத்தினார். மேலும் சிறுபாராயத்துத் திருமணங்களை எதிர்த்த பாரதியார், விதவைகள் மறுமணம் செய்துகொள்ளுவதற்காகவுள்ள சமுதாயக் கட்டமைப்பைத் தகர்த்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

பெண்ணுக்கு விதிக்கப்பட்டது போன்றே ஆணுக்கும் ஒருதார மணம்

நியதியாக்கப்பட வேண்டும் என விரும்பிய பாரதியும் பெண்ணிடமிருந்து மட்டுமேன்றி, ஆணிடமிருந்தும் கற்பை எதிர்பார்த்தார்.

“ஆணைல்லாம் கற்பை விட்டுத் தவறு செய்தால் அப்போது பெண்மையுங் கற்பழிந்துவிடாதோ! நாணமற்ற வார்த்தை யன்றோ? வீட்டைச் சுட்டால் நலமான கூரையுந்தான் எரிந்திடாதோ? பெண்மக்கள் கற்புறிலை பிறழுகிறார் கானுகின்ற காட்சியெல்லாம் மறைந்து வைத்துக் கற்பு கற்பென்றுலகோர் கதைக்கின்றாரோ?”

என ஆதங்கப்பட்டு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பாரதியார் போன்று எத்தனையோ மகான்களும் சமுதாயச் சீர்கேடுகளை எடுத்துக்கூறி கொதித்தெழுந்த போதும் பெண் இனத்திற்கு எதிரான அடக்குமுறைகள் உச்சத்தைத் தொட்டு நிற்கின்ற பரிதாப நிலையைக் காண்கின்றோம்.

பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வல்லுறவுகள் வயது வித்தியாசமின்றி சர்வசாதாரணமாக அரங்கெறி வருகின்றன. அத்துடன் அவர்கள் கொலையும் செய்யப்படுகின்றார். சிலர் அவமானம் தாங்க முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். தந்தை - மகள் என்ற உறவுக்கப்பால், அன்னன் - தங்கை என்ற உறவுக்கப்பால், ஆசிரியர் - மாணவர் என்ற கற்பித்தலுக்கப்பால், அதிபர் - ஆசிரியை - மாணவி என்ற தொடர்புக்கு அப்பால், முதலாளி - அதிகாரி என்ற கெளாவத்துக்கு விலை போகும் பணியாளருக்கு அப்பால் இன்னும் எத்தனையோ காமுகர்களின் காமக் களியாட்டங்களுக்கு, பலாத்காரத்திற்கு பெண்ணினம் ஆஸ்பட்டு வருவதைக் கானும் போது நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே!

போதைப் பொருட்களின் பாவனை மற்றும் சினிமா, தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் காட்டும் பாலியல் வல்லுறவுக் காட்சிகளால் உந்தப்பட்டு பெண்களுக்கு சிறுமியர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் மேலோங்கி வளர்ந்து வருகின்றன. இதைத் தடுப்பார் இல்லையோ?

உலகமயமாக்கல் என்ற போர்வையில் உலக முதலாளித்துவம் தன்னை நிலைநிறுத்துவதற்காக நாடுகளிடையே கலாசாரச் சீர்மிகுகளை ஏற்படுத்தி, மக்களிடையே குரோதங்களை, வன்முறைகளை ஏற்படுத்தி, பொருளாதாரச் சுரண்டல்களை பல வழிகளிலும் மேற்கொண்டு வருகின்றது. மார்க்கிசிம் மீண்டும் தலைதூக்கும் காலகட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது உலகம். பொதுவுடமை ஆட்சியில் தான் மக்கள் கூப்சமாக வாழ முடியும். பெண்களும் உரிமையுடன் வாழ முடியும்!!!

வைகாசியிலாவது

சேற்றில் முத்துக்குளித்தும்.. சோற்றை முத்தெடுத்து தந்தும் புழுதிப்பால் குடித்தும்.. புகை மண்டலம் சுவாசித்தும் வெப்பத்தால் குளித்தும்.. வியர்வையால் மேனி துடைத்தும் உலகில் வாழும் உன்னத மனித வர்க்கம் தொழிலாளர் வர்க்கம்!

உலகில் வாழும் காலம் முழுவதும் இவர்கள் மேனி சமக்கம் வேதனைகள் கோடி.. வாதிட்டு கேட்டாலும் வேதன உயர்வின்றி இருட்டிப்பில் அவாவும் கண்ணீருக்குள் வாழ்வுமாய் மரணித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மனித வர்க்கம்!

தொழிலாளர் துன்பத்தில்.. முதலாளி இன்பத்தில்.. ஆனாலும் இரு சமூகமும் இணை பிரியா உறவுகள் கொடுக்கல் வாங்கலில்லா மனிதன் எனும் உருவில் மட்டும் முதலாளி முதலையாய் மாறுகிறான்.. தொழிலாளியோ சுரண்டப்படும் கூலியாகவே இருக்கிறான்!

தொழிலாளர் நிலை நினைத்து காலம் கண்ணத்தில் கை வைத்து வானம் போல் அழுகிறது காலம் காலமாய் தொழிலாளர் கதை இதுதான்!

வைகாசி முதல் நாளென்றால் வையகம் அதிரும் வாக்கு பறிக்கும் வலிமையான குரல்களின் வீரவசனம் வானம் தொட்டு பூமியில் சிதறும்!

கவிஞர்கள் குரல் ஓங்கி ஒலிப்பதில் நியாயங்கள் நிறைய உண்டு அரசியல்வாதியின் குரல் ஓலிப்பதில் அநியாயம்தான் உண்டு அது வாக்கு சுரண்டலுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊக்கம் மட்டுமே!

சுரண்டல்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் சொட்டும் குறையில்லா கொடுப்பனவுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் வைகாசி மாத்திலாவது உழைக்கும் வர்க்கத்தின் அகம் மக்கு வேண்டும்

■ ஏ. பாரிஸ் - மிகிந்தலை

இறவுகள் பலவிதம்

சிறுக்காலம்

● குசை எட்வேட்

‘அந்த இன்குரன்ஸ் கம்பெனிப் பொடியன கண்நாளாக காண இல்ல. ஒவ்வொரு மாதமும் மாதம் முடிய கணக்காக காசுக்கு வாறுவன் இப்பு முன்று மாதமாச்சுது ஆளு இந்தப் பக்கமும் காணக் கிடைக்கல்ல!’ என்றாள் மனோகரி.

கணவனுக்கு சாப்பாட்டக் கொடுத்து பசியாறி ஆறுதல் படுத்திய பின்னர்தான் இப்படியான சினமூட்டும் கதைகளைத் துவங்குவாள். புத்தியள்ள மனைவிதான். மேலும் தொடர்ந்தாள்.

‘இரண்டு மாதக் காசு கட்டுஞ்சூக்கு ரெசீந்றும் தர இல்ல அவன். நல்ல நேர்மையான பொடியன் என்டு நானிருக்க இப்படிப் போக்கிரித்தனம் செய்துபோட்டானே பாவி’

கணவன் சுந்தரவிங்கம் மௌனப் புன்னகையோடு கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார்.

‘நீங்க ஒருக்கா அவங்கட ஓப்பிக்கக்குப் போய் அவங்களக் கண்டு கதைச்சு, அவன் பொடியனையும் கண்டு என்ன ஏது என்டு விசாரிசு இதச் சரிப்படுத்த வேணும். என் இரண்டு மாத பில் தர இல்ல? தான் அமத்திற்றானோ? இது இப்படியே கவனிக்காமல் விட்டால் எங்களுக்குத்தானே நட்டம். இவ்வளவு காலமும் கட்டின காசு எல்லாம் பாழாப் போயிருமே’ அவள் அங்கலாய்த்தாள்.

மனைவி பிலாக்கணம் வைத்ததும், சுந்தரவிங்கத்துக்கு சினமும் வந்தது. பரிகாசமும் வந்தது. எள்ளோடு மனைவியைப் பார்த்து சொன்னார்.

‘இதுகள் சேரச் சொல்லி நீள கால்ச்சட்டை சட்டை போட்டு ரெயும் கட்டி பெரிய ஜெனரில்மென் கணக்கில் வந்து ஆசை காட்டியும், இப்படியெல்லாம் வரும் எண்டுதான் நான் சேராமல் விட்டனான். இவங்களுக்குக் கட்டுப் பாசு வங்கியில் போட்டு வந்தா போட்ட காசுக்கும் மேலால் வட்டியோடு எடுக்கலாம். அவசரத்துக்கு எப்ப வேணுமெண்டாலும் எடுக்கலாம். இது பத்து வருசத்துக்குப் பிறகுதான் எடுக்கலாம். அதுவும் கட்டினதில் முக்கால் வாசிக்கும் குறைவாததான் கிடைக்கும். இடையில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து கட்டாமல் விட்டால், கட்டின அவ்வளவு காசும் பாழாப் போகும். இதில் லாபம் கிடைக்கிறதென்டால், நான் திடீரென்று சாகவேணும். அல்லது சாக வைக்க வேணும். அப்தான், மூவாயிரம் கட்டினவங்களுக்கு மூண்டு லட்சம் கிடைக்கும்.

இது என்னியோ நானில்லாத நேரம் அவன்ற ஆசை வார்த்தைய நம்பி இதில் சேந்த நீ?’

‘ஜேயோ.. ஜேயோ, என்ன உயிரோட் கொல்லாதேயுங்கோ. நான் தெரியாம செய்து இதில் மாட்டுப்பட்டுந்தான். நீங்க எப்பிடியாவது ஆங்கபோய் இதச் சரிப்படுத்தி இதக் காப்பாற்றுங்க’ மனோகரி மன்றாடினாள்.

‘மனைவியைத் திட்டிக் கொண்டிருப்பதால் ஆகும் பயன் என்ன பாதிக்கப்படப் போவது நாமுந்தானே’ என்று சிந்தித்த அவர் உடனடியாகவே நடவடிக்கையில் இறங்கலானார்.

அடுத்தநாளே காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபன தலைமைக் காரியாலயத்துக்கு விரைந்தார். முகாமையாளிடம் தன் முறைப்பாட்டை முன் வைத்தார். எல்லாவற்றையும் கேட்ட அவர்,

‘இது பெரிய பிரச்சினை இல்லை, நாங்கள் வேறு வேலைக்கு மாத்தியிருப்பம், அதனால் கவனியீனப் பிழை நடந்திருக்கலாம். எதற்கும் நீங்கள், ஒரு முறைப்பாட்டுக் கடிதமெழுதி தந்திற்றுப் போங்கள். நான் விசாரிக்கிறேன்’ என்றார்.

சுந்தரவிங்கம் கடிதமெழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார். அடுத்த வாரம் அங்கு போனார் முகாமையாளர் சொன்னார்.

‘அவர் காசைக் கட்டியிருக்கிறார். நீங்கள் கட்ட வேண்டிய காசையும் கட்டி ரெசிற்றுகள் பெற்றுக்கொண்டு போங்கள்’ என்றார். இவர் காசு கட்டும் கவுண்டருக்குப் போனார். அங்கே ஒரு பெண்தான் இருந்தாள் கணினி, தொலைபேசி சகிதமாக. முகம் சீனப் பெண் போல் இருந்தது. தான் வந்த காரியத்தை விபரித்தார். அவள் கணினியை இயக்கிப் பார்த்து,

‘அவர் இன்னும் உங்கள் காசைக் கட்டவில்லை, மேலேதான் இருக்கிறார். போய்க் கண்டு கதையுங்கள்’ என்றாள். அவள் பேரினமையாக இருந்தாள். ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தாள். சுந்தரவிங்கம் இதை அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

மேல் மாடுக்குப் போனார் அவர். அங்கே அவன் இருந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தான். வழக்கம் போல எடுப்புச் சாய்ப்பான உடையோடு தோற்றும் காட்டினான். அவனுக்காக மின்விசிறி மேலே கூழ்ந்று கொண்டிருந்தது. இவரைக் கண்டதும் கை கூப்பி வணக்கம் தெரிவித்தான். அவனுக்கு விசயம் புரிந்து விட்டது. அவரை ஆசனத்தில் அமரச் செய்துவிட்டு, மிடுக்காக நடந்து வந்து, தான் கொடுக்க வேண்டிய இரண்டு பற்றுச் சீட்டுக்களையும் கொடுத்தான்.

‘இனி இந்த மாதக் காசு நீங்க கீழ் போய்க் கட்டுங்க’ என்றாள்.

‘என் குமார் கன நாளா வர இல்ல, இல்லாட்டி ஒழுங்காக மாதாமாதம் வாறந்தா?’

‘அது ஜியா, என்ன வேறு செக்சனுக்கு தற்காலிகமாக மாத்திப் போட்டாங்க. அதுதான் வர இல்ல’ என்று பேந்தப் பேந்த விழித்துக் கொண்டே சிரித்தான்.

சுந்தரலிங்கம் அந்தக் கண்ணாடி மாளிகையில் இருந்து கீழ்த் தளத்து அலங்கார மாளிகைக்கு வந்தார். அந்தப் பெண்ணிடம் தான் கட்ட வேண்டிய தொகையைக் கட்டிவிட்டு, பற்றுச் சிட்டையும் பெற்றுக் கொண்ட பின் கேட்டா.

‘அவர் இப்பதான் கட்டினாரா, அல்லது முன்னமே கட்டினாரா?’

‘இப்பதான் கட்டினவர்’ என்று மட்டும் கூறிவிட்டு, மீண்டும் ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பு.

‘என்ன உறவோ என்ன பிரிவோ காதல் நாடக மேடையில்’ என்று பாடலை நினைத்துக் கொண்டு வெளியேறினார்.

இது நடந்து ஒருவாரமிருக்கும். நேரம் பின்னேரமிருக்கும். வெளி அலுவல்களை முடித்துக் கொண்டு சுந்தரலிங்கத்தார் தன் இல்லம் வந்து சேர்ந்தார். வீட்டு முறைத்தில் இரண்டு உந்துருளிகள் நின்றன. அப்படி யார் வந்திருக்கக் கூடும்? சிந்தனையோடு உள்ளிட்டார் சட்டையைக் கழற்றிக் கொண்டு,

‘உங்கட அறைக்குப் போகாதையுங்க’ என்று சொல்லி மறித்த மனைவி, அவர் கையை பிடித்து இழுத்து குசினிப் பக்கமாக இழுத்து வைத்து இருக்கியக் குரலில் சொன்னாள்.

‘அந்த இன்குருஞ்சிகாரன் குமார் வந்தவன். தன்ற காதலியாமென்டு ஒரு பொம்புளப் புள்ளையக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தவன். கொஞ்ச நேரம் கதைச்சுக் கொண்டு இருந்துற்றுப் போறும் எண்டான். நானும் சரி எண்டுற்றன். அவனும் அவளும் அறைக்குள்ள போய் கதைச்சுக் கொண்டிருந்தவங்கள். கொஞ்ச நேரத்தால் பார்த்தா கதவச் சாத்திப் போட்டுக் கிடக்குறாங்கள். இரண்டு மணித்தியாலத்துக்கும் மேல ஆகுது. சுத்தத்தையே காண இல்ல. என்ன செய்யுத்தெண்டும் தெரிய இல்ல?’

சுந்தரலிங்கத்துக்கு என்ன சொல்வது செய்வது என்றே தோன்றவில்லை. செய்வதறியாது திகைத்து நின்றார். அழுவதா சிரிப்பதா என்றும் தெரியவில்லை.

‘காதல் உறவோ, காம உறவோ இடைஞ்சல் படுத்துவது முறையல்ல’ அவர் அப்பால் போய்விட்டார் மாலை மயங்கிக் கொண்டு வந்தது. மெல்ல இருஞும் கெளவப் போகிறது. இன்னும் சாத்திய கதவு திறப்பதாயில்லை. சுந்தரலிங்கம் சிந்தனையில் ஆழந்தார். மனோகரி பரபரப்பு அடைந்தாள். அவளால் இனிமேலும் பொறுமையாய் இருக்க முடியவில்லை.

‘குமார்.. குமார்.. வீட்டுக்கு விளக்கு வைக்கிற நேரத்தில் கதவப் பூட்டிக் கொண்டு என்ன செய்யுறீங்க. கதவத் திறவங்க விளக்கேற்ற வேணும்’

அவள் பதகளித்தாள். சுற்று தூமத்தின் பின் இருவரும் வியர்த்துக் களைத்து வெளியே வந்து நின்றன். மனோகரிக்கு அவர்களைப் பார்க்க அருவருப்பாகவே இருந்தது. மனம் பொருமியது. வார்த்தைகள் வெடிக்க இருந்தது. இருந்தாலும் இப்போதைக்கு ஆத்திரத்தை வெளிக்காட்டக் கூடாது என்று அடக்கிக் கொண்டாள்.

இளம் ஜோடிகள் வெளியேறும் போதுதான் சுந்தரலிங்கம், இதற்காகக் காத்திருந்தவர் போல் அவர்களை, முக்கியமாக அந்தப் பெண்ணை உற்று நோக்கினார். அப் பெண்ணின் முகத்தைப் பார்த்ததும் அதிரந்து விட்டார். அந்தச் சீனத்து முகம் கவுண்டரில் இருந்த அதே பெண்தான்.

‘உங்கட உதவிய மறக்க மாட்டம். நன்றி போயிற்று வாறும்’ குமாரதான் சொல்லிக் கொண்டு போனான்.

ஆனால் அந்தப் பெண்ணின் முகம் இறுகியிருந்தது; முகம் தாழ்ந்திருந்தது. முகம் தாழ்ந்தது ஏன்? நானத்தாலா, அவமானத்தாலா? எப்படியோ உந்துருளியின் உறுமல் சத்தத்தோடு அவர்கள் போய்விட்டனர்.

சுந்தரலிங்கம் உள்ளே வந்தார் விறைப்போடு, கேள்விக் குறியோடு மனைவியைப் பார்த்தார். அவர் பார்வையின் பொருள் விளங்கிவிட்டது அலங்கு.

‘அது பாருங்க இது என்னையும் மீறி நடந்துவிட்டது. இப்பிடிச் செய்வாங்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்க இல்ல’ அவர் புரிந்து கொண்டார்.

‘கெதியா என்ற அறையக் கழுவு. சாம்பிராணி போட்டு புகை காட்டு. இனிமேல் இந்தமாதிரி மடச்சாம்பிராணி வேலைகளுக்கு இடம் கொடுத்திராது’

ஒருவாரம் சென்றிருக்கும், அதே ஜோடி அதே நாள் நேரம் வந்து நின்றது! சுந்தரலிங்கம் அன்றும் வீட்டில் இல்லை.

‘அன்றி இண்டைக்கும் கொஞ்ச நேரம் கதைச்சுப் போட்டு போக இடம் தாங்களன்’

‘எங்கள் என்ன மாமா வேல பார்க்கிற ஆக்கள் எண்டா நினைச்சீர். இத அறிஞ்சால் சனம் எங்கள் என்ன சொல்லும்’

‘இல்ல அன்றி நாங்கள் கிட்டமியில் கலியாணம் முடிக்கப் போறும்’

‘இனியேன் உங்களுக்கு கலியாணமும் தாலியும் கூறையும் சடங்கும்? எல்லாத்தையும் வேலைக்கே முடிச்சுப் போட்டங்களோ? அவர்கள் வெட்கித் தலைகுளிந்து வெளியேறினர்!!!’

(முற்றும்)

காலையீல் போற்றும் சேய்

● எம்.எஸ். முஹம்மத் சப்ரி - பூங்காவனம்

கருவறையில் எமைத் தாங்கிய தாயே
எம் வாழ்வின் பரிபூரணம் நீயே..
எமைத் தாக்கி வளர்த்தெடுத்த தேனே
சிந்தையில் உனக்கு சிகரம் அமைத்தேனே!

கனிவாகப்பேசு.. பணிவாக வாழு.. நேர்மையைப் பேணு
பழி பாவத்துக்கு அஞ்ச.. மானம் காத்து வாழ்
சுயநலத்தை விடு.. இறையன்பை நாடு என்றெல்லாம்
முத்தான அறிவுரைகள் வழங்கி செம்மை படுத்தினாயே!

ஊர் குற்றும் ஊதாரி.. மதுவுக்கு மயங்கிய மடையன்
தன் மானத்தை இழந்தவன்.. பொய் சொல்லிப் பிழைப்பவன்
யாராக இருந்தாலும் தன் பிள்ளையின் நல் வாழ்விற்காய்
நாயகனைத் தொழும் தாய் ஒரு உத்தமியே!

கற்பனைக்கு எட்டாத சுவனம் தாயின் பாதத்தின் கீழே
சுவனத்தை விடவும் மேலானவன் தாயே
உன் மகத்துவத்தைக் கூற நான் சொல் இழந்து போனேன்
உனக்காக என்றும் நாளிலத்தில் வாழ்வேன்

என்மை வாழ வைத்த நீ எமக்கு கிடைத்த வரமே..
இறையோன் உனக்களிக்க வேண்டும் சுவர்க்கமெனும் வரமே
உன் மெய்யான அன்புக்கு இல்லை வேறு தரமே
நீ வையகத்தில் என்றும் வாழ்க நலமே!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/- ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பகக்சார்பந்த முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரசுரமாகாத (சிறுக்கதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. சந்தா முடிவடைந்தவர்கள் தயவு செய்து தங்களது சந்தாவைப் புதுப்பிக்கும்படி விணயமாக கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றீர்கள். பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்க மற்றும் கொடுப்பவுகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009 222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்! - ஆசிரியர்

தீ குளிக்கும் ஆண் மரும்

நூல் மதிப்பிடு

ரிம்ஸா முஹம்மத்

இலக்கியத்தில் ஆழக் காலுங்கு வருகின்ற கிள்ளியாவில் இருந்து ஜே. பிரோஸ்கான் தனது இரண்டாவது தொகுதியாக தீ குளிக்கும் ஆண்மரத்தை வேருந்தியிருக்கிறார். பேனா பத்திப்பகத்தின் வெளியீடாக 84 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கின்றது இந்தத்தொகுதி.

இவர் ஏற்கனவே இதுவும் பிந்திய இரவின் கனவதான் என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘தீ குளிக்கும் ஆண் மரம் கவிதைத் தொகுதி பிரோஸ்கானின் மனதைச் சொல்கிறது. பிரோஸ்கானின் கவிதைகள் அவரின் வாழ்க்கைச் சூழலைச் சுற்றியே அமைந்திருக்கின்றன. தன்னுடைய வாழ்க்கையின் நெருடல்களையும், அவலங்களையும் சொல்வதன் மூலம் சமூகம் உள்வாங்கியிருக்கின்ற அரசியலைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.’ என இந்தத்தொகுதி பற்றிய தனது உரையில் கவிஞர் நீநோ அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

தான் இந்தத்தொகுதியை வெளியிடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நூலாசிரியர் பிரோஸ்கான் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘நேர்றைய கவிதை வடிவங்களைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாய வரம்புக்குள் காலம் என்ன மிக வேகமாக இழுத்துச் சென்றதன் பிரதிபலிப்பே இந்தப் படைப்படி. ஒரு படைப்பாளன் நீண்ட வாசிப்பின் நெருங்குதலால் கவரப்படுதல் என்பது ஆச்சரியமில்லை. அவ்வகையான குறிக்கோளுடன் நவீன படைப்புக்களை முயன்றவரை மேய்ந் ததன் விளைவே இந்தத் தீக்குளிக்கும் ஆண் மரம்’ என்கிறார் நூலாசிரியர் பிரோஸ்கான்.

தீ குளிக்கும் ஆண் மரும்

நாம் நினைப்பவை எல்லாம் நினைத்தவாறு நடந்துவிடுவதில்லை. ஆசை ஆசையாக கற்பனை பண்ணுபவை வெறும் கனவுகளாகவே ஆகவிடுகின்ற நிலமை யாவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். அத்தகையதொரு நிகழ்வை தனது முதல் கவிதையில் அழகாக வடித்திருக்கிறார் கவிஞர். காப்கக ஆசைப்பட்டு பூத்த முருங்கைப்படு (பக்கம் 09)

இரவுத் துயிலின் ராஜ கனவுடன் உறங்கி விழித்த போது
ராத்திரி பெய்த மழையில் உதிர்ந்து முடிந்து போயிருந்தது
எனதான் கனவும்
காயாக மாறிவிடுவேன் என்ற கர்வத்தோடு
பூத்த முருங்கைப் பூவும்!

நீத ஒரு விடயமும் நமக்கருகில் இருந்தால் அதன் பெறுமதி புரியாது. காலக்கிரமத்தில் அப்பொருளோ, அல்லது மனிதரோ நம்மைவிட்டு தூரமான பின்புதான் அதன் அருமை பெருமை புரிய ஆரம்பிக்கும். ஆனால் காலம் கடந்த நிலையில் அதை மீண்டும் பெறுவது முயற்சொம்பாகவிடும். இழப்பு (பக்கம் 13) என்ற கவிதை வரிகள் இதை நிதர்சனப்படுத்துவதைப் பாருங்கள்.

இப்படித்தானோன்று அருகாமையிலிருக்கும் போது
அதன் இருத்தவின் வலிமை புரியாது
அது இல்லாமல் போகும் போதுதான்
கவுத்தமும் கவலையும் காற்றைப் போல
வீசிக்கொண்டிருக்கும் போல!

தனக்கு என்ன நடக்க இருக்கிறது என்பதை யாருமே அறிந்திருப்பதில்லை. எனினும் மற்றவர்களின் விடயங்களைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்களை நாம் சொல்லிக்கொண்டிருப்போம். வருத்தம் (பக்கம் 38) என்ற கவிதை கோழிகளுக்கு மட்டுமானதல்ல. அதை குறியிட்டுக் கவிதையாகக் கொண்டால் பல விடங்கள் புலப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

கிணற்றிப் புழுக்களின் கனவு பற்றியும்
ஈசல்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம் பற்றியும்
அறியாது போல
பாவம்தான் இன்று கல்யாண வீட்டிற்கு
கறியாகிப் போவது பற்றியும்
தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை
பசிக்காகத் தீனி மேய்க்கின்ற கோழிகளுக்கு!

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

விபச்சாரிகள் என்று சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களிலும் பலர் கண்ணிருக்குச் சொந்தமானவர்கள், விரும்பி வருவார்கள் சிலர். வற்புறுத்தலில் அகப்பட்டவர்கள் சிலர். எந்த ரகமாயிருந்தாலும் சமூகத்தளத்தில் நின்றுகொண்டு அவர்களால் சுயமாக இயங்க முடியாது. முகமூடி அணிந்து கொண்டு சுதந்திரமாக வாழ இயலாது. ஆனின் முகம் தெரியாமலேயே அவனிச்சைக்கு உடன்படுபவர்கள் எல்லாம் விரும்பித்தான் இத்தொழிலை மேற்கொள்கின்றனரா? இல்லை என்கிறது கீழுள்ள வரிகள். இவ்வரிகள் அவர்களின் வேதனையை கூறுவதைப் போல் இல்லையா? முன்று (பக்கம் 46)

மலர்ந்த பூக்களைல்லாம்
அவை பிரியப்பட்டு
பறிக்கப்படுவதல்ல,
பறிப்பவர்களைல்லாம் அவற்றைப்
பிரியத்தோடு பறிப்பதுமில்லை!

மனிதன் தவறு செய்கையில் யாரும் கண்டுவிடவில்லை என்று எண்ணித்தான் அதில் ஈடுபடுகின்றான். படைத்த இறைவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதைக்கூட மற்றுது பலர் தவறுகளைச் செய்கின்றனர். இறைவன் தண்டிப்பதற்கு முன்பே மனச்சாட்சி மனிதனைத் தண்டித்துவிடுகிறது. தப்பிப்பதென்பது யாது? (பக்கம் 79) என்ற பின்வரும் கவிதையில் பிரோஸ்கான் அதைத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றார்.

நேந்றுச் செய்த தவறிலிருந்து
எவர் கண்களுக்குள்ளும்
மாட்டிக்கொள்ளாமல்
வீடு வந்நதும்
மாட்டிக்கொண்டேன்
மனச்சாட்சியிடம்!

இரண்டு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு, பேனா சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டுவரும் ஜே. பிரோஸ்கான் இன்னும் பல படைப்புக்களை இலக்கிய உலகுக்குத்தர வேண்டுமென்று வாழ்ந்துகிறேன்.

நாலின் பெயர் - தீ குளிக்கும் ஆண் மரம்
நாலாசிரியர் - ஜே. பிரோஸ்கான்
வெளியிடு - பேனா பப்ளிகேஷன்
விலை - 250 ரூபாய்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

மாறுகிறது

உன் உள்ளாம் !

ஆச்சரியமான ஓர் உலகம்
ஒவ்வொரு நொடியும் - அது
மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது
ஒரு நிலையில் நிலைக்காமல்!

ஒரு மனிதனை ஒரு நாள்
மலக்காக காண்கிறது
மறுகணமே அவனை
மிருகமென நினைக்கிறது
அவன் மாறவில்லை
உன் உள்ளாம் தான் தடுமாறுகிறது!

மகிழ்வாய் இருக்கையில்
உலகத்தை பார்க்கிறது
எங்குமே சிரிப்பொலிகள்
இனிமையாக கேட்கிறது!

சோகத்தில் மிதக்கையில்
உலகத்தைக் காண்கிறது
கதறி அழும் சத்தங்கள்
காது கிழிய கேட்கிறது!

உலகம் எப்போதும்
ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது
உன் உள்ளாம் தான்
பல வண்ணங்களாக மாறுகிறது!!!

● நாபி எஸ் மப்றாஸ் - மருதமுனை

குடனால் மீறி

சிறுக்கதை

■ சானாஸ் பர்வீன் - கொழும்பு 14.

ரிப்கா... ரிப்கா... ரிப்கா... என்ப பல முறை அழைத்துவிட்டாள் சபியா. அந்த அழைப்பைக் கூட காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் ஏதோ ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தாள் ரிப்கா. இதை அவதானித்த சபியா ரிப்காவை உலுக்கி,

‘என்ன ரிப்கா... அப்படி பெரிய யோசனை? என்று கேட்ட போதுதான் திடுக்குற்றுப் பார்த்தாள் ரிப்கா.

‘வா சபியா.. எப்ப வந்த?

‘போப்பா நான் இங்க வந்து ஒரு கிழமை ஆகுது. உன்னத் தான் வெளியில காணவே கிடைக்கல். ஏன்?’

‘நான் வீட்டுலதானே இருந்தேன்’ என்றாள் ரிப்கா.

சற்று ஆச்சரியப் பார்வையுடன் சபியா ரிப்காவிடம் ‘இல்ல ரிப்கா.. உன் சாச்சி வெளியே வருகிற நேரமெல்லாம் ரிப்கா இருக்கிறாவா என்று கேட்டால், நீ மாமா விட்டுக்குப் போய் இருக்கிறதாக அல்லது வேலையாக இருக்கிறதாக அல்லது தூங்குகிறதாகவே பதில் சொல்வாங்கள். அதனால் தான் உன் சாச்சி வெளியில போறதப் பார்த்துட்டு உங்க உம்மும்மாக்கிட்ட கேட்டன். நீ இருப்பதாகச் சொன்னாங்குக்’

‘சரி சரி அதை விடு. நீ நல்லா இருக்கிறியா? உன் பிள்ளைகள் கணவன் எல்லோரும் சுகமாக இருக்கிறார்களா?’ என்று கேட்டாள் ரிப்கா.

‘ஆமாம். எல்லோரும் சுகம். அது சரி நான் போன முறை வந்தபோது உனக்கு கலியான ஏற்பாடெல்லாம் நடப்பதாக சொன்ன ஞாபகம். இன்னும் முடியவில்லையா? நானும் மூன்று வருடமா கேக்குறஞ். நீ சொல்வதெல்லாம் ஒரே பதில்தான். ஏற்பாடெல்லாம் நடக்குது என்பதுதான். ஆனால் ஒன்றும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லையே’ என்று ஒரேயாக சபியா கேட்டாள்.

அதற்கு ரிப்கா ‘இல்லப்பா.. எல்லாம் கூடி வரும் போது கடைசியில் எங்க சாச்சி, சாச்சாமார், மாமா எல்லோரும் சேர்ந்து மாப்பிள்ளைக்கு சம்பளம் போதாது, அவர் இருப்பது சின்ன வீட்டில் என்றெல்லாம் ஏதாவது காரணம் சொல்லி தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். எனக்கென்ன தெரியும்? உம்மா, வாப்பா, கூடப் பிறந்தவங்க யாரும் இல்லயே. மற்றவங்க சொல்றத்தானே நான் கேட்கனும்’ என்று தன் இயலாமையை ஏக்கம் நிறைந்த பார்வையுடன் ரிப்கா சொல்லும் போது சபியாவுக்கு ரொம்பவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

சபியாவைவிட இரண்டு வயது முத்தவள் ரிப்கா. ரிப்காவின் வீட்டார் வசதி படைத்தவர்கள். அக்கம் பக்கத்தவர்களுடன் நெருக்கமாகப் பழகமாட்டார்கள். ஒரு தீவு போல அந்தப் பெரிய வீட்டின் வாயிற் கதவை முடியே வைத்திருப்பார்கள். ரிப்காவும், சபியாவும் ஒரே மற்றஸாவில் ஓதியவர்கள் என்பதால்தான் அவர்களுக்குள் நட்பு. இந்த நட்புதான் சபியாவை, ரிப்காவின் வீடு வரைக்கும் போய்வர வைத்தது. கால சுழற்சியில் இருவரும் பெரியவரானார்கள். நேரம் கிடைக்கும் போது இருவரும் பேசிக் கொள்வார்கள்.

ரிப்காவின் வீட்டாருக்கு வசதி இருந்தும் ஏனோ ரிப்காவுக்குத் திருமணம் முடியவில்லை. ஆனால் சபியாவின் பெற்றோர் வசதி குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் சபியாவுக்கு தகுந்த வயதில் மணமுடித்துக் கொடுத்தார்கள். இப்போது சபியா திருமணம் முடித்து 10 வருடங்களாகின்றன. சபியாவுக்கு மூன்று பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். கணவர் ஒரு கடையில் வேலை பார்க்கிறார். அவரின் சிறிய வருமானத்தில் கணவன் வீட்டிலேயே சபியா மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார். பிறந்தகம் வரும் போதெல்லாம் சபியா எப்படியாவது ரிப்காவை சுந்திப்பாள்.

ரிப்காவின் வாப்பா, அவளது சிறுவயதிலேயே காலமாகி விட்டார். பிறகு அவளையும் தாயையும் பராமரித்தது உம்மாவின் வீட்டார்களே. தற்போது ரிப்காவின் தாய் இறந்து மூன்று வருடங்கள் இருக்கும். சபியா அறிந்த வரை கடந்த ஐந்து வருடங்களாக திருமணம் பேசியும் ரிப்காவுக்கு இன்னும் எதுவும் முடிவாகவில்லை. சபியா இங்கு வந்த நாளில் கலியாண புரோக்கர் சித்தி தாத்தாவைக் கண்டு ரிப்காவின் திருமண விடயமாகக் கேட்டாள். அதற்கு சித்தி தாத்தா,

“என்னத்தச் சொல்றது? நான் ஒரு நல்ல இடமாப் பார்த்து போன கிழமையும் கொடுத்தன். இரு தரப்பினரும் பார்த்தார்கள். கடைசியில் மாப்பிள்ளைக்கு சம்பளம் போதாது, அந்த இடம் வேண்டாம் என்று ரிப்காவின் சாச்சி சொல்லிட்டா. மாப்பிள்ளை வீட்டார் நல்ல மனிசர்கள். அவங்களிடம் போய் விடயத்தைச் சொன்னேன். மாப்பிள்ளையின் தாத்தா என்ன ஏசிப்போட்டு என்ன சொன்னாங்க தெரியுமா?

‘அந்த சாச்சி அந்தப் புள்ளைய கலியாணம் முடித்துக் கொடுக்க மாட்டா. பாவமே என்று தான் முப்பது வயது பிந்தினாலும் பரவாயில்லை, தமிக்கும் அந்த வயதுதானே என்று சரியென்று சொன்னேன். அந்த புள்ள பாவம். எங்கள் வேண்டாம் என்றால் பரவாயில்லை. நல்ல இடமாப் பார்த்து முடித்துக் கொடுக்கச் சொல்லுங்க. இவ்வளவு காலமா வீட்டில வேலைக்குத் தான் வச்சிருந்தாங்களோ தெரியாது’ எனக்கூறி மனவருத்தப்பட்டா” என சித்தி தாத்தா சபியாவிடம் கூறினார்.

ரிப்கா.. ரிப்கா.. எனச் சத்தம் கேட்டு தன் நினைவிலிருந்து மீண்டாள் சபியா. எதிரே ரிப்காவின் சாச்சிமார்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். பின் ‘சபியா எப்ப வந்த?’ என்று அன்பாகவே கேட்டார்கள். இவர்கள் நல்லவர்களா கெட்டவர்களா? இல்லை நடிக்கிறார்களா? இதில் எது உண்மை? என்று யோசிக்கும் போது சபியாவை முந்திக்கொண்டு, ‘இப்போதுதான் வந்தாள்’ என்று ரிப்கா கூறினாள். ‘அப்படியா?’ என்று சொல்லிக்கொண்டே அறைக்குள் சென்றுவிட்டார்கள்.

தாயற்றுப் போனால் சீற்றுப் போகும். தகப்பனற்றுப் போனால் செல்வமற்றுப் போகும் என்பது எவ்வளவு உண்மை என்று நினைத்துக் கொண்டு சபியா ரிப்காவின் அருகில் சென்று அவளின் கைகளை ஆதரவாகப் பற்றிக் கொண்டு,

‘ரிப்கா..! உன் துயரத்துக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கிடைக்கும். தொழுது அல்லாஹுவிடமே துஆக் கேள். எல்லோர் இதயத்திலும் நல்ல எண்ணம் வரவேண்டும். என்றும், உனக்கு நல்லதொரு வாழ்க்கை கிடைக்க வேண்டும் என்றும் வல்ல நாயனிடமே கேளு. நிச்சயமாக அல்லாஹ் உனக்கு நல்ல வழியைக் காட்டுவான்’ என்று தன் மனவேதனையை அடக்கிக் கொண்டு ரிப்காவுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டி அங்கிருந்து விடைபெற்றாள் சபியா.

‘இறைவா! ரிப்காவுக்கு நல்ல வழியைக் காட்டு. அவளின் வீட்டாருக்கு நல்ல எண்ணத்தைக் கொடு. வசதி இருந்தும் ஏன் இன்னும் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். யா அல்லாஹ்! இந்த ரிப்காவைப் போல் இன்னும் எத்தனையோ ரிப்காக்கள் கானல் நீர் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உனக்கும் அவர்களுக்கும் தெரிந்த உண்மை. நீ அவர்களுக்கு நல்ல வழியைக் காட்டு நாயனே’ என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தனது வீடு நோக்கிச் சென்றாள் சபியா!!!

(முற்றும்)

ஒப்ருக்கைக்குரியவுள்

வியர்வை சிந்தியமூத்து நல் வாழ்வைத் தேட முனைந்தின்கு அயர்வின்றித் தொழில் செய்யும் அன்புத்தோழா உணையின்கு தயவின்றிப் பார்க்கின்ற தலைவரென்போர் தாம் வாழ உயர்வைத் தானே என்னுகிறார் உன் பணியென்று அறிவாரோ?

வறுமையென்னும் மேலாடையை வலுவாய்ப் போர்த்தி வாழ்வதினால் திறமையற்ற மனுவாயுனைத் தீங்கு புரிய நினைக்கின்றார் பறக்கும் புகழும் பட்டங்களும் பதியில் அவருக்கும்மால்தான் அறுமாய் நீயுமிந்ததுவே அன்னோர் நெஞ்சோ நிலச் சேறாய்

உணவுக்குழைக்கும் கரங்களிலே உயர்ந்த கரங்கள் உணதோன் மனமுக்கில்லை என்றாலும் பயிற்சியின்டு உம்மிடத்தில் குண்ட்தைப் பூண்ட வாழவினிலே கொள்கையென்னும் உறுதியுடன் இணங்கி வாழ சமுகத்தில் இன்பம் தருவது நீயேதான்

துஞ்பம் துயரம் எதுவரினும் தூசாய் மாற்றும் துணிவள்ள தன்மை உண்டு வும்நெஞ்சில் தரணி சிறுக்குமிதனாலே இன்றுவுந்தன் பணி யாவும் இலையாயுதிர்ந்து போனாலும் என்றோ ஒருநாள் உம் பெருமை இந்த நாடு கண்டிடுமே!!!

● மருதூர் ஜமால்தீன்

அசையும் பழங்கள்

■ புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

எமது இலக்கியப் பாதையில் நண்பர் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. ஏலவே தனது ஜந்து திறனாய்வு நூல்களை எம்மோடு வெளிக்கொண்டந்த கே.எஸ். சிவகுமாரன் அசையும் பழமங்கள் என்ற தனது 13வது படைப்பையும் எமது மீரா பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளிக்கொண்டந்து எமது பயணத்துக்கு புதிய எல்லையை அகலப்படுத்தியுள்ளார். இதற்காக நன்பரும், திறனாய்வுத் துறையில் எனது முன் னொடியுமான கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அசையும் பழமங்கள் உள்ளடக்கி யிடுள்ள கட்டுரைகளில் அநேகமானது ஈழத்து தமிழ் எழுத்துக்கு புதிதானவை. சினிமா கலை பற்றியும், அதன் அணுகுமுறை பற்றியும் எவருமே அனுகாத அளவிற்கு புதிய அக்கறையுடன் அந்த 'இண்டஸ்ரியின்' தொழில்நுட்பங்கள் பற்றி இந்நால் மூலம் ஆய்வு செய்துள்ளார். திரைப்படங்களைப் பற்றிய தேடல்களை மேற்கொள்பவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களுக்கும் இந்த நால் புதியதோர் தளத்தைத் தரும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு.

திரைப்படம் என்பது சினிமா என்பதற்குரிய சரியான தமிழ் பதச் சொல்லா? என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம். ஆயினும் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் சினிமாவைப் பற்றிய நூல்கள் மிக அரிதாகவே வெளியாகியுள்ளன. பி.விக்.னேஸ்வரன், தம்பிஜையா தேவதாஸ், சில்லையூர் செல்வராசன் போன்றோரது முயற்சிகள் இந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவையாக உள்ளன. ஆனாலும் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் இந்த முயற்சி சுற்று வித்தியாசமானது.

�ழத்து தமிழ் எழுத்துக்களில் சினிமா கலை பற்றிய புதிய எல்லைகளைத் தொடர எத்தனைக்கும் நால் முயற்சியின் நல்ல ஆரம்பமாக அசையும் பழமங்கள் எனும் இந்நால் அமைந்துள்ளது!!!

பூங்காவனம் யந்தீ வாசகுர்ஜூவி

* பூங்காவனம் 12 இதழை வாசித்தேன். திருமதி. சுலைமா சமி அவர்களைப் பற்றி நேர்கண்டு அவர் பற்றிய விடயங்களை அறியத் தந்தமைக்கு பாராட்டுக்கள்.

* அஷ்ர.ப் சிஹூபதீனின் கௌரவம் என்ற மொழிபெயர்ப்பு கதையை வாசிக்க வாசிக்க ஆய்வுமாக இருந்தது. பிற மொழிப் படைப்புக்களை அப்படியே யதார்த்தமாக தமிழ் மொழியில் சொல்லிபிருக்கும் பாங்கு அழகானது.

* குசை எட்வேட் அவர்களின் முத்துச் சிதறல் மிகவும் நன்றாக இருந்தது. கவிதைகளிலிருந்து மாறுபட்டு வேற்றாரு தளத்திலிருந்து பல்வேறு வகையான புத்திமதிகளை சொல்லி நிற்கின்றன அந்த வரிகள்.

* எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன் எழுதிய அவமானம் என்ற சிறுகதையும் மிக அருமை மாணிக்கம் போன்ற பல மிருகங்கள் இன்று எம் சமூகத்தில் உலாவித் திரிகின்றனர். அவர்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன் அவர்கள்.

* பல படைப்பாளர்களினதும் புத்தகங்களை நூல்கப் பூங்காவில் சேர்த்து வரும் பணி பாராட்டுக்குரியது. பூங்காவனம் சிறந்து வெளிவர வாழ்த்துக்கள்!

கே. கவிதா - கண்டி

பூங்காவனம் இதழ் 12 கிடைக்கப்பெற்றது. கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களின் இலக்கிய அனுபவ அலசல் மூலம் பல்வேறு அறியாத தகவல்களை அறிய முடிகின்றது. இலக்கிய ஆளுமை கொண்ட அவர் தம் பணி தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்.

பூங்காவனத்துப் பிரதம ஆசிரியரும், துணை ஆசிரியர்களும், ஏனையோரும் பூங்காவனத்தைப் புதுப்பொலிவு மணம் வீச்சு செய்வதோடு நிற்காமல் தத்தமது ஆக்க முயற்சிகளாக போட்டி போட்டு பல்வேறுபட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டும், மட்டுமல்லாமல் நூல் விமர்சனங்கள் போன்றவற்றில் சளைக்காது ஈடுபட்டு வருவது வியக்கத்தக்க சாதனைகளாக அமைகின்றன.

இப்படியாக மிகக் முனைப்புடன் செயலாற்றும் அத்தனை பேர்களையும் எப்படி வாழ்த்துவதென்றே புரியவில்லை. அத்தனை மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. மாதர் குலம் மாண்பு பெற, மீண்டு எழ மன ஓர்மத்துடன் பணியாற்றும் பூங்காவனத்துப் புதுக் காற்றுக்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

வெல்லிதாசன் - திருகோணமலை

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

நூல்கப்பூங்கா

நூலின் பெயர் - அந்தப் புதுச்சந்திரிகையின் இரவு நூலின் வகை - மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் நூலாசிரியர் - கெகிறாவ ஸ்வைஹா மின்னஞ்சல் - kekirawasulaiha@gmail.com விலை - 330 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - இருட்டேர் நூலின் வகை - கவிதை நூலாசிரியர் - கெகிறாவ ஸஹானா வெளியீடு - ஜீவநாதி வெளியீடு விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - எத்தனங்கள் நூலின் வகை - சிறுகதை நூலாசிரியர் - சிற்பனை கீதா கணேஷ் மின்னஞ்சல் - kigeeth@gmail.com வெளியீடு - இலக்கிய மன்றம் விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அல்குர்ஜூன் ஓர் ஆய்வுகூடம் நூலின் வகை - ஆய்வு நூல் நூலாசிரியர் - காத்தான்குடி பெளஸ் வெளியீடு - ஸைனி பதிப்பகம் விலை - 300 ரூபாய்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

நூலின் பெயர் - நெஞ்சத்தில் நிறைந்தவர்
 நூலின் வகை - வரலாறு
 நூலாசிரியர் - யோனகபுர ஹம்ஸா
 வெளியீடு - ஹல்மா பிரசரம்
 விலை - 400 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - உமா வரதராஜன் கதைகள்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - உமா வரதராஜன்
 மின்னஞ்சல் - umavaratharajan@gmail.com
 வெளியீடு - காலச்சுவடு பதிப்பகம்
 விலை - இந்திய விலை 125 ரூபாய்

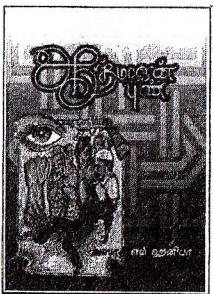

நூலின் பெயர் - மகாராணி
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - தாரிக்
 வெளியீடு - அஷ்ரப் சமூக சேவைகள் நிறுவகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - யதார்த்தங்கள்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - ஏ.சி. ஜீர்ணா முஸ்தபா
 தொலைபேசி - 011 5050983
 வெளியீடு - எக்மி பதிப்பகம்
 விலை - 250 ரூபாய்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

நூலின் பெயர் - ஆத்மாவின் புண்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - அஸாத் எம். ஹனிபா
 மின்னஞ்சல் - drazaath_mhm@yahoo.com

நூலின் பெயர் - பள்ளிச் சட்டையும் புத்தகப் பையும்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - நிலா. தமிழின்தாசன்
 வெளியீடு - அம்மா பதிப்பகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - மஜீத் கவிதைகள்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - மஜீத்
 வெளியீடு - எதிர் வெளியீடு
 விலை - இந்திய விலை 150 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - கிண்ணஞ்சொட்டு
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - சொல்லன்பன் நசீறுதீன்
 வெளியீடு - மின்னல் வெளியீட்டகம்
 விலை - 250 ரூபாய்

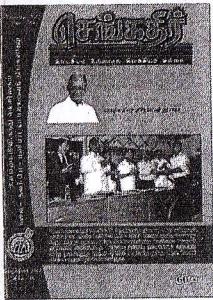
கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

சௌங்கத்திழ்

தனிப்பிரதி 60 ரூபாய்! ஆண்டுச் சந்தா 1000 ரூபாய்!!

Senkathiron,
T. Gopalakrishnan,
No. 19, Upstair Road, Batticoloa.
Phone - 0652227876, 0772602634
Email - senkathirgopal@gmail.com

இனுவில் ஒலி

நோட்டீக் மனோக்தினின் துவரித்துவம் ஓர்க்கும் ஒழு திருங்கள் ஓடு

தனிப்பிரதி 50 ரூபாய்! ஆண்டுச் சந்தா 600 ரூபாய்!!

The Editor, Inuvil Oli

No. 09 - 2/1, Nelson Place, Wellawatte, Colombo - 06.
Phone - 0114902406, Email - inuviloli@hotmail.com

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

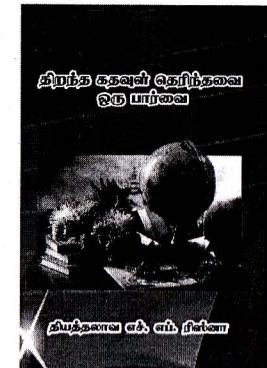
With Best Compliments From:-

M.S.M. MASHOOR HADJYAR

Address	: No. 16, Ediriveera Avenue, Dehiwala, Sri Lanka.
Mobile	: 077 3235543

கவிதைகளுடன் கைக்கலைகள் ஒரு பார்வை
(நூல் விமர்சனங்கள்)
நூலாசிரியர் - வெலிகம் ரிம்ஸா முஹம்மத்
தொலைபேசி - 0775009222, 0719200580
மின்னஞ்சல் - poetrimza@gmail.com
வெளியீடு - கொடகே பதிப்பகம்
விலை - 550 ரூபாய்

With Best Compliments From...

Luckyland

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@slt.net.lk

Designed By - H.F. Rizna

